

misli

THOUGHTS — LETO 32

APRIL 1983

misli

(THOUGHTS)

Religious and Cultural Monthly
in Slovenian language

Informativni mesečnik
za versko in kulturno življenje
Slovencev v Avstraliji

+

Ustanovljen (Est.) leta 1952

+

Izdajajo slovenski frančiškani
v Avstraliji

+

Urejuje in upravlja
(Editor and Manager)
FR. BASIL A. VALENTINE,
O. F. M.,
Baraga House, 19 A'Beckett St.,
KEW, Victoria 3101
Tel.: (03) 861 7787

+

Naslov MISLI: P.O. BOX 197,
KEW, Victoria 3101

+

Letna naročnina (Subscr.) \$ 6.—
izven Avstralije (Overseas) \$ 10.—
letalsko s posebnim dogovorom.
Naročnina se plačuje vnaprej

+

Rokopisov ne vračamo
Dopisov brez podpisa
uredništvo ne sprejema
Za članke objavljene
s podpisom odgovarja pisec

+

Stava (Setting): MISLI,
19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101

+

Tisk (Print): Distinction Printing,
164 Victoria St., Brunswick, Vic.
Tel.: 380 6110

+

SLIKA naslovne strani:

Motiv na Slemenu s čudovitim
pogledom na Jalovec v ozadju
(2643 m).

KNJIGE! KNJIGE! KNJIGE!

Poštnina v ceni ni vključena!

UČBENIK SLOVENSKEGA JEZIKA, I. in II. DEL (SLOVENIAN LANGUAGE MANUAL, PART I. and PART II.) — Cena prvega dela 7.— dol., drugega dela pa 8,50 dol.

ANGLEŠKO—SLOVENSKI in SLOVENSKO—ANGLEŠKI SLOVAR v eni knjigi (Komac — Škerlj), žepna izdaja, je pošel in čakamo nove dobave.

ŠKOF ROŽMAN, I., II. in III. knjiga. — Obsežno delo dr. J. Kolariča CM in podprto s številnimi dokumenti. Cena vseh treh knjig skupaj je 40.— dol. (Posamezne knjige: prva 7.—, druga 9.— in tretja 28.— dol.)

LJUDJE POD BIČEM — Trilogija izpod peresa pokojnega Karla Mauserja iz življenja v Sloveniji med revolucijo in po vojni. Zares vredna branja. Cena vsem trem delom samo 10.— dol.

VERIGE LAŽNE SVOBODE — Zanimiva najnovejša knjiga izdana v slovenskem zdomstvu. Napisal misijonar Andrej Prebil. — Cena vezani knjigi 13.— dol., broširani pa 10.— dol.

ZGODBE O ZDOMCIH IN ŠE KAJ — Spisal Franc Btkvič. Cena 6.— dol.

ZEMLJA SEM IN VEČNOST — Pesmi Karla Mauserja. Cena 5.— dol.

MATI, DOMOVINA, BOG — Pesmi Ludvika Ceglarja. Cena 2.— dol.

POLITIKA IN DUHOVNIK — Zanimivo domače pisana avtobiografija pokojnega izseljenskega duhovnika Msgr. Ignacija Kunstlja. Cena 2.— dol.

PERO IN ČAS I.— Izbor iz pisanja Mirka Javornika od 1927 do 1977. Obsežna knjiga 529 strani. Cena 15.— dol.

NAŠ IN MOJ ČAS — Zbirko študij etničnih in kulturnih vprašanj je napisal filozof Vinko Brumen v Argentini. Cena vezani knjigi 13.— dol., broširani pa 10.— dol.

ANTOLOGIJA SLOVENSKEGA ZDOMSKEGA PESNIŠTVA — Strani 280. Cena vezani knjigi 16.— dol., broširani 13.— dol.

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO — Izjava prič o teharskih dogodkih po vojni v letu 1945. — Cena 2.— dol.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Napisal Tomaž Kovač, priča pokola tisočev po vojni v letu 1945. — Cena 2.— dol.

(Dalje na notranjih zadnjih platnicah!)

NAJPREJ preberite pismo canberskega naročnika na strani 94 te številke, če ga še niste. Tu pa bi rad pokazal, da mora tistih od njega naštetih 494 dolarjev darov na mesec nujno na račun MISLI, saj komaj delno pokrijejo stroške.

Koliko torej stane vsaka številka? Vse uredniško delo (vključno tisk člankov na IBM in sestava strani) je domače in brezplačno. Izdelava plošč za ofsetni tisk — 270 dolarjev. Tisk (vključno papir in vezava) 900 dolarjev (decembrska za radi koledarske priloge 1,000 dol.). Poštnina 340 dolarjev. Zavijanje in pakiranje po poštnih skupinah — domače brezplačno delo. Skupna vsota stroškov pri vsaki izdaji MISLI — 1,510 dolarjev.

K temu je v teku leta nujno dodati še razne upravniške stroške: pisemske znamke, najemnino za poštni predal, matrice za adresograf, nujna popravila . . .

Upam, da sem "nevernega Tomaža" iz Canberre prepričal, kam grejo darovi v Sklad. In upam tudi, da naročniki ne bodo upoštevali njegovega nasveta glede teh darov, tako bistvenih za življenje MISLI. Čas skromnim listom žal ni naklonjen in zahteva veliko idealizma — s strani urednika, upravnika in naročnikov.

— Urednik in upravnik

VSEBINA + V svetem letu smo . . . – stran 65 + Iz velikonočnega govora papeža Janeza Pavla II. – stran 65 + "Zakaj sem postal katoličan." – Malcolm Muggeridge – stran 67 + Slovenske knjige na razstavi (slovanske biblije) – D. C. – stran 69 + Kvartača – črtica – Hendrik Einchorven – stran 71 + Razgovor – Nadškof dr. Šuštar se pred odhodom pogovarja s p. Cirilom na radiu 2EA – stran 72 + Viktorijska komisija za etnične zadeve – Aleksandra L. Ceferin – stran 75 + Adelaidski odmevi – P. Janez – stran 76 + Izpod Triglava – stran 78 + Božja beseda – Bela nedelja – stran 80 + Izpod sydneyjskih stolpov – P. Valerijan – stran 82 + Srečanje – Danijela Hlis Thirion – stran 84 + Pesem dveh src – roman – Florence L. Barclay – stran 85 + Naše nabirke – stran 85 + P. Bazilij tipka . . . – stran 88 + Z vseh vetrov – stran 90 + Kotiček naših mladih – stran 92 + Križem avstralske Slovenije – stran 93 + Križanka – Ivanka Žabkar – stran 96 + Tudi skozi stisnjene zobe se da zbijati šale . . . – stran 96.

V svetem letu smo...

NA PRAZNIK Gospodovega oznanjenja, 25. marca letos, se je pričelo SVETO LETO NAŠEGA ODREŠENJA, zaključilo pa se bo na veliko noč, 22. aprila 1984. To jubilejno leto je oklical papež Janez Pavel II. ob 1950-letnici največjega in najpomembnejšega dogodka v zgodovini – od smrti in vstajenja Kristusa našega Odrešenika. Po papeževih besedah je ta dogodek resnično "vrhunec božjega razodetja in največje delo božjega usmiljenja do ljudi vseh časov". Kristusove razprostrte in z žebli ranjene roke so zarisale med nebom in zemljo neizbrisno znamenje naše zaveze z Bogom. Sveti apostol Pavel zatrjuje v pismu Efežanom: "V njem (Kristusu) imamo odrešenje po njegovi krvi in odpuščanje grehov. Obilno je razlil na nas bogastvo svoje milosti . . ."

Vodilne misli tega izrednega svetega leta so: **SPRAVA, EDINOST, MIR.** Njegove značilnosti pa so tele:

Sveto leto našega odrešenja naj bi se ne omejilo le na obisk Rima. Želja svetega očeta je, da bi ga istočasno obhajali **PO VSEH KRAJEVNIH CERKVAH SVETA.** S tem se bo posebej pokazala vesoljnost Cerkve. Je pa to vsekakor zahtevna naloga škofov in duhovnikov, da v vsakdanjem okolju naredo vreden spored in organizirajo dostojno praznovanje, ki bo duhovno uspešno odjeknilo med domačimi verniki.

To jubilejno leto ni bilo pričakovano in je njegovo nenadno razglašanje skoraj presenetilo ves katoliški svet. A sveti oče je poudaril, da je bila Cerkve nanj dovolj pripravljena po okrožnicah "O božjem usmiljenju" in "Človekov Odrešenik", saj obe s svojimi napotki pripravljata usmeritev tega izrednega svetega leta.

Očitno torej ni pričakovati kakih posebnih pobud od vrha,

POSEBNO v svetem letu našega odrešenja želi biti Cerkve priča vstajenja. Sodobni svet, prepusti se Kristusovi moči! Čim bolj odkrivaš v sebi stare strukture greha, bolj ko čutiš grozo smrti na obzorju, tem bolj se podvrzi njegovi moči!

+++

Z vami smo, ki trpite revščino in lakoto, ko ste priče umiranja otroka, ki zaman prosi kruha.

Z vami smo, procesije milijonov beguncev, ki so vas pregnali z domov ali iz domovine.

Z vami smo, žrtve nasilja, z zaprtimi po ječah in taboriščih, s tistimi, ki vas je izčrpalo mučenje, z ugrabljenimi, pogrešanimi . . .

Z vami smo, družine, ki vero v Kristusa plačujete z odrekanjem in razločevanjem, ko gre za šolanje in kariero vaših otrok.

Z vami smo, starši, ki trpite zaradi duhovnih muk in izgubljenosti svojih otrok.

Z vami smo, mladi, ki ste izgubili pogum, ker ne najдете stanovanja, službe, dostojanstva, ki si ga želite.

Z vami smo, ki trpite zaradi bolezni, starosti ali osamljenosti.

Z vami smo, ki izgubljeni v tesnobi in dvomih iščete svetlobo za svoje srce.

Z vami smo, ki občutite težo greha in prosite milosti Kristusa Odrešenika.

Z vami smo, mučenci za Kristusovo vero, ki sredi pogosto neznanih in zakritih pritiskov utrjujete Cerkev v molitvi in molku, potrpežljivo prenašate, prosite odpuščanja za svoje preganjalce.

Z vami smo, ljudje dobre volje vsakega rodu in vseh celin, ki na kakršen koli način občutite privlačnost Kristusa in njegovega nauka. Mi smo z vsemi bolečimi ranami sodobnega človeštva in z vsemi pričakovanji, upanjem in veseljem naših bratov, ki jim vstali Kristus daje smisel in vrednost.

+++

... sprejmite še enkrat, kjerkoli ste, resnico, da v velikonočni skrivnosti Bog premaguje greh, zlo in sovraštvo. Postavlja se na človekovo stran in mu v ljubezni poklanja življenje, vrača mu svobodo in dostojanstvo. Vsi, ki jokate, obrišite solze!

Iz velikonočnega govora papeža Janeza Pavla II.

temveč jih moramo iskati in najti sami: v sebi in v vsem, kar nam ponuja naše okolje. To je ob tem jubilejnim letu naloga vsakega vernika. Ljubljanski nadškof in metropolit dr. Alojzij Šuštar je ob začetku svetega leta poudaril: "... Vodilne ideje tega leta: sprava, edinstvo, mir – niso pomembne samo za katoliško Cerkev, ampak za vse verne kristjane v ekumenskem sodelovanju in tudi za splošno sožitje vseh ljudi v svobodi enakopravnosti, razumevanju, pravičnosti in ljubezni."

SPRAVO, EDINOST in MIR je tudi drugi vatikanski cerkveni zbor močno poudarjal kot čiste evangeljske vrednote. Zato ni zgolj naključje, da so zdaj vodilne misli leta našega odrešenja. Saj so to vrednote, ki jih človeštvo za sožitje in obstanek nujno potrebuje, prav zato pa jih mora tudi ceniti. Kristjani jih bomo skušali uresničiti s tem, da se bomo v tem letu še posebej potrudili polneje zaživeti ob Kristusu, ki je naš Odrešenik. "Vsak kristjan naj, bi v polnosti spoznal svoj poklic in v polnosti zaživel, se spravil z Očetom v Sinu, delal za spravo med vsemi ljudmi in služil miru na svetu... Vsak kristjan se mora v tem letu čutiti osebno povabljenega k pokori in prenovi," je v apostolskem pismu o jubilejnim letu odrešenja zapisal papež.

Ko je papež Janez Pavel II. začel svojo visoko in odgovorno službo, je zaklical svetu: "Ne bojte se! Odprite, široko odprite vrata Kristusu! Njegovi odrešilni moči odprite državne meje, gospodarske in politične ureditve, široka polja kulture, civilizacije, razvoja! Ne bojte se: Kristus je v človeku!..." Ob napovedi jubilejnega leta odrešenja pa je bil zopet njegov klic svetu: "Odprite vrata Odrešeniku!" Res, to sveto leto naj nas vse spomni, da je Kristus edini odgovor za vsakega človeka, ki se trudi doseči resnico, pravičnost, srečo ter vse dobro. In za to se bomo potrudili tudi mi v tem jubilejnim letu posebnih milosti.

»Zakaj sem postal katoličan«

Dne 27. novembra 1982 je MALCOLM MUGGERIDGE s svojo ženo Kitty v cerkvi Marije Pomočnice kristjanov na podeželju Sussexa, Anglija, slovesno izpovedal katoliško vero. Priznani angleški časnikar in kritik, nekaj časa tudi urednik revije "Punch", pisatelj in vodja televizijskih oddaj je dolgo in iskreno iskal. Morda je najbolj presenetil, sam pa postal se bolj znan po svetu, s svojo knjigo NEKAJ LEPEGA ZA BOGA, v kateri opisuje svoja srečanja z materjo Terezijo iz Kalkute. S to knjigo je pravzaprav odkril m. Terezijo in njeno skrito, pa vendar gigantsko delo pokazal v pravi luči. Prav življenje te izredne žene pa je tako vplivalo nanj, da je v njegovi notranjosti vzbudilo klic po Bogu. Njeno dejansko krščanstvo mu je pokazalo tudi pot v katoliško Cerkev. Od nekdanj najhujšega kritika krščanstva je Muggeridge postal zgovorna priča vere v Kristusa.

Dan pred zadnjim odločilnim korakom, javnim vstopom v katoliško Cerkev, je londonski dnevnik "Times" prinesel njegovo izpoved, v kateri Muggeridge navaja razloge, zakaj je postal katoličan. Njegov članek tudi nam ponuja marsikatero vzpodbudo k poglobitvi naše vere, zato ga tu v prevodu ponatiskujemo.

MORDA se bo marsikomu zdelo čudno, da si mož na pragu osemdesetih let, kot sem jaz, prizadeva za sprejem v neko versko občestvo, v mojem primeru v občestvo rimsko katoliške Cerkve. To je nekaj podobnega, kakor da bi podpisal zavarovalno polico za življenje, ko se življenje že izteka. Vendar pa so leta kaj malo pomembna, ko gre za pripadnost Cerkvi, ki za merilo bolj kot čas uporablja večnost. Navsezadnje modro krščuje otroke, še preden so sposobni razumeti smisel krsta; čemu bi tedaj ne sprejemali v Cerkev osemdesetletnikov, malo preden jih položijo v krsto?

Dolga leta sem v sebi premleval misel, da bi postal katoličan. Silno sem želel napraviti ta korak, hkrati pa me je nekaj skrivnostno zadrževalo, da ga nisem storil. Živo se spominjam, kako sem se z materjo Terezijo sprehajal po Hyde Parku v Londonu in kako sva se pogovarjala o moji zadevi. Mati Terezija je silno želela, da bi se spreobrnil; tudi jaz sem bolj kot vse na svetu hotel, da bi ji naredil to veselje. Prijemala me je celo skušnjava, da bi to storil samo njej na ljubo.

Hvaležnosti, ki jo čutim do nje, ni moči izraziti z besedami. Mati Terezija mi je odprla povsem nov pogled na to, kaj se pravi biti kristjan. Odkrila mi je izredno moč ljubezni in kako se ta ljubezen v duši, ki se ji odpre, tako razraste, da zaobjame ves svet.

Ze poprej, ko sva se pogovarjala v Kalkuti, mi je mati Terezija dejala, kako ji vsakdanje obhajilo daje moč, da more hoditi po začrtani poti. Brez obhajila

bi se spotaknila in bi krenila s poti. Kako bi torej mogel jaz zavračati to duhovno okrepcilo? Skušal sem se braniti tako, da sem navajal besede Simone Weil: Bog, sem dejal, potrebuje v svoji službi kakšnega tujca. V primeru Simone Weil je pustil, da je bila sama, tujka in izgnanka v svetu.

Moje modrovanje ni prepričalo matere Terezije, ki zna, kot njena soimenjakinja iz Avile, povezovati globoko notranje spoznanje z izbrušenim praktičnim čutom in se zna marsičemu sproščeno nasmehniti. Resno je poslušala moje ugovore na račun duhovnikov in cerkvenih dostojanstvenikov. Potem je dejala, da si je Jezus sam izbral dvanajst apostolov: eden teh se je sprevrgel v izdajalca, drugi so se ob prvi preizkušnji razbežali. S kakšnim razlogom bi torej pričakovali, da bodo papeži in drugi cerkveni možje boljši?

Mislim, da v našem duhovnem življenju poteka neko podzavestno dogajanje, spričo katerega po letih dvomov in negotovosti nenadoma zablesti jasnost in gotovost. Ko pridemo do te stopnje, rečemo kot sleporojeni, kateremu je Jezus povrnil vid: "Eno vem, da jaz, ki sem bil slep, zdaj vidim . . ." Ali pa kličemo kot Pascal v trenutku razsvetljenja: "Gotovost, gotovost, radost, mir . . . pozaba sveta in vseh stvari razen Boga." Ko se je končno to zgodilo, začnemo raziskovati, zakaj in kako je prišlo do tega. Vendar se to zgodi po razjasnitvi in ne med dogajanjem, po katerem se to uresničuje.

Prva stvar, ki jo ugotovimo, je samo preživetje Cerkev. Skozi razburkano dvatisočletno zgodovino je nekdo, ne meneč se za padce in zmede, vsak dan in morda vsako uro v kakšnem delu sveta, nenehno pri oltarju, v zakramentalnih podobah, delil Kristusovo telo in kri. Potem so tu svetniki, od apostola Pavla do matere Terezije, ki so vsi, na tak ali drugačen način, pripomogli, da se je poživljala vera, ki hrani Cerkev iz roda v rod.

Moj najljubši svetnik je bil Avguštin iz Hipona, čigar Izpovedi, v katerih se spajata umetniška spretnost in silna prepričljivost, kažejo, kako se posvetne in mesene strasti morejo spremeniti v posvečeno življenje za službo Bogu.

Ta svetnik je živel v dobi, ki je v marsičem podobna naši. Veliki rimski imperij se je očitno razkrjal in propad, ki mu danes pravimo popustljivost, si mogel opazati na vseh ravneh. Ko so prinesli Avguštinu v Kartagino vest, da so Rim opletili barbari, je svoji čredi dejal, da ni prav nič pomembno, kaj se dogaja mestom, kot je Rim, ki jih ljudje morejo porušiti, kakor so jih mogli zgraditi; svojo pozornost naj posvetijo "božjemu mestu", ki ga ne gradijo ljudje in ga zato tudi ne morejo niti porušiti. Leta, ki so mu preostajala, je svetnik namenil svojemu velikemu delu "O božji državi", s katerim je izdelal načrt za prerod krščanstva izpod ruševin poganškega sveta.

Danes je to, kar vztrajno imenujemo zahodna civilizacija, v mnogih pogledih na isti stopnji, kot je bil rimski imperij ob času svetega Avguština. To stanje ni posledica gospodarskih in političnih dejavnikov, kakor bi nas radi prepričali državniki in sredstva javnega obveščanja. Do tega je prišlo zaradi moralne krize najširših razsežnosti. Vedno me je privlačil katoliški

odgovor na to krizo. Na primer okrožnica "Humanae vitae" (okrožnica papeža Pavla VI. iz leta 1968 o posredovanju človeškega življenja). Prepoved uporabe sredstev za preprečevanje spočetja se mi je zdela popolnoma pravilna. To so pripomočki, ki povzročajo ločitev med spolnostjo in njenim namenom, ki je posredovanje novega življenja; ter med spolnostjo in njenim pogojem, ki je trajna ljubezen. Vse to ne more privedi drugam kot do moralnega razsula.

Isto moram reči o uzakonitvi splava, ki se danes spreminja v ubijanje človeškega življenja na vsake tri minute in ki bo nezadržno potegnilo za seboj uzakonitev evtanazije (umora bolnih in starih ljudi iz sočutja). Tako smo prišli do neke vrste "usmiljenega" pokola, ki je po številu žrtev hujši od tistega, ki ga je zagrešil Hitler, in do kvarjenja mladega rodu. Vse to sprevrča podobo tradicionalne krščanske družine, v kateri je Bog ljubeči Oče, v neke vrste industrializirane farme, kjer je edina skrb dobro počutje živine in dobiček podjetja.

To so torej praktična razmišljanja, ki so me privabljala v katoliško Cerkev. Vendar je še veliko drugih razlogov, ki pa jih je težko izpovedati. Nekakšen občutek, da se vračam domov; da povezujem niti izgubljenega življenja; da se odzivam glasu zvona, ki že dolgo pozvanja; da zasedem mesto ob mizi, ki je bilo dolgo prazno . . . Vse to ne povzroča oddaljitve od drugih krščanskih tovarišev — nasprotno, to me z njimi še bolj zbližuje.

Ena redkih prednosti, ki mi jo je prinesel moj sloves na televiziji, je ta: odkar se je razvedelo, da želim postati kristjan, me številni ljudje precej pogosto obiščejo ali mi pišejo, da bi mi povedali, kako so tudi oni predani Kristusu. Ko na primer grem iz restavracije,

M. TEREZIJA iz Kalkute skuša najdenčka spraviti v dobro voljo. Koliko jih je že. Ne le s smehljajem, ampak tudi z oskrbo in ohranitvijo pri življenju.

In vendar: "Če nimaš bližnjemu dati nič drugega, daj mu smehljaj in zavest, da ga ima nekdo rad . . . pravi M. Terezija.

obzirno pride za menoj natak: ne zato, da bi me opozoril, da sem mu dal premalo napitnine, ampak zato, da mi zaupa: "Tudi jaz sem kristjan." Pomislite, celo za kulisami televizijskega studia mi je deklica, ki je lčililo moj ostareli in zgubani obraz za nastop pred kamerami, zašepetala na uho: "Ljubim Gospoda!"

Ko pridem na vogal neke londonske ulice, se skoraj zaletim v postavnega priseljence s Karibskih otokov, ki mi zakliče: "Dragi brat v Kristusu!" To je čudovito izkustvo, ki me navdaja z zavestjo, da obstaja, kljub nasprotujočim izidom raziskav javnega mnenja in so-

cioloških študij, krščansko bratstvo, ki sega od sovjetskih taborišč do filmskih studiev v Los Angelesu, ter vključuje celo tako nenavadna občestva, kot je spodnji dom angleškega parlamenta ali senatska zbornica Združenih ameriških držav. Bogu bodi hvala za to!

Še nekaj moram povedati: svoje spreobrnjenje h katoliški veri sem opisal kot lastno, samotno izkustvo. Dejansko je bila žena, ki je že štiriinpetdeset let moja soproga, ob meni na vsej moji poti. Nisva niti čutila potrebe, da bi o tem razpravljala: preprosto sva hodila skupaj kakor ena sama oseba.

SLOVENSKE KNJIGE na razstavi

V PROSTORIH knjižnice Monash univerze v Claytonu (Melbourne) je bila od srede februarja do konca marca 1983 razstava: **slovanska biblija – dvanajststoletna tradicija**. Organiziral jo je oddelek za slovanske jezike z izdatno podporo naseljeniških duhovnikov slovanskih jezikovnih skupin, avstralske biblijske družbe in nekaterih posameznikov. Vseh razstavljenih svetopisemskih del je bilo okoli 150 primerkov in to v bolgarsščini, češčini, hrvaščini, makedonščini, poljščini, ruščini (tudi belo-), srbsščini (tudi lužiški-), slovaščini, slovensščini, ukrajinsščini in starocerkveni slovaščini. Za obiskovalce je bila pripravljena tudi informativna devetstranska knjižica o misijonarstvu svetih Konstantina (Cirila) in Metoda, njihovih zaslug za razvoj književnosti slovanskih jezikov. Dodan ji je bil tudi kronološki seznam. Monash knjižnica je darovala 25 lepih večbarvnih plakatov manuskripta iz moravske biblije (Boskovice, 14. stoletje).

Razstavo je odprl glavni knjižničar g. T. Southwell, ki je pozdravil goste in dal besedo profesorju J. Marvanu, predstojniku oddelka za slovanske jezike na Monash univerzi. Ta je v nagovoru poudaril pomen prve take razstave v Avstraliji, o vplivu slovanskega svetopisemstva in važnosti duhovnega delovanja v preteklosti kakor tudi v bodoče. – Kljub javnim vabilom so bili na otvoritvi bolj isti obrazi, ki jih že leta srečujemo ob takih književnostnih prireditvah (od Slovencev – dva).

Razstava je bila vredna obiska, čeprav na splošno skromno in površno organizirana. Seveda je to moj osebni pogled.

Tu se bom omejil samo na slovenski del razstave. – Slovenske svetopisemske knjige je prispeval pater

Bazilij iz našega verskega ter kulturnega središča v Kew. Tako je bil razstavljen faksimile Dalmatinove biblije (1584), povojna celovška žepna izdaja nove zaveze (1954), celotno sveto pismo v štirih knjigah (dvajsetletno znanstveno delo slovanskega teologa dr. Matije Slaviča, tiskano v Ljubljani 1959–61), Družinsko sveto pismo nove zaveze (Celovec 1968) in pa ekumenska izdaja svetega pisma stare in nove zaveze (Ljubljana 1975). Hvalevredno je tudi, da je p. Bazilij dobro opisal zgodovinsko okolje in je tako posredoval obiskovalcem boljši pregled.

Moje začudenje pa velja prireditelju razstave, zakaj ni v svojem omejenem kontekstu vključil vsaj Trubarjev Cathecismus in Abecedarium (1551) – prvi slovenski tiskani knjigi, in Megišerjev štirijezikični slovar nemškega, latinskega, slovenskega in italijanskega jezika (1592) – prvi sistematično obdelani slovenski slovar. Tako bi obiskovalec dobil boljši vpogled slovanskega verskega kot književnega mejnika.

Slovenski protestanti so bili verski gorečnejši. Njihovo polstoletno versko delovanje je bilo kmalu prepovedano, a njegov pomen je velike kulturne vrednosti. Z njim smo Slovenci dobili prvo tiskarno, slovo in knjižnico. Trubar ni samo prvi slovenski začetnik tiskane knjige, ampak tudi prvi samostojen in znan slovenski pisatelj (J. Kos, 1980). Trubar in njegovi somišljeniki niso samo utemeljili knjižni jezik, temveč so tudi ustalili v silovitem zagonu slovansko knjižno besedo, ki je ni več najti – ne v času obnove in prav tako ne v času moderne (Toporišič, 1966). Trubar je postavil temelje književnosti in pogoje za razvoj slovanskega narodnega gibanja (S. Janež, 1974).

Naši predniki, ki so izgubili samostojnost, so prišli v stik s krščanstvom po irskih in nemških misijonarjih in so po njih delovanju sprejemali vero. Kljub odloku Karla Velikega (803), da je učiti verski nauk in molitve v ljudskem jeziku, viri nakazujejo, da je bila slovenščina takrat za cerkveno rabo bolj redka. Vsem je prevladovala latinščina in nemščina. Obstojali so pa priložnostni slovenski jezikovni zapisi (brziški spomeniki, pisani v nemški pisavi, a v lepih slovenskih besedah 10. stoletja). V nastopajočem petstoletnem obdobju fevdalizma dobimo slovenske rokopise, kar pa ne spremeni položaja. Vladajoči sloji so imeli latinske in nemške knjige, preprosti človek pa duševno hrano v ljudski govorici od duhovnika. Ta neknjizevnost slovenskega jezika je v glavnem trajala vse do protestantske reformacije.

Bizantinska misijonarja, solunska Grka Konstantin in Metod, sta prišla na povabilo v Moravijo in Panonijo (863). Poznala sta govorico makedonskih Slovanov in Konstantin (v redovniškem imenu Ciril) je izdelal prvo slovansko abecedo "glagolico" ter prevedel del zbirke evangelijev, ki pomenijo začetke slovanske književnosti (starocerkvena slovanščina) in uvajanje vzhodnega bogoslužja med Slovani. Za Slovence je bilo to obrobne pomena, v glavnem le književni sledovi iz spodnje Panonije, kjer sta zaslužno delovala solunska misijonarja. Po dvajsetih letih je bilo njenega delovanja konec in njuni učenci izgani na jug, odkoder sta onadva širila krščansko vero in civilizacijo med slovanska plemena od Balkana na sever.

Pomanjkljive razstave glede na slovensko knjigo pozivajo na večjo budnost. Zagotoviti je treba njen pravi pomen, saj je razstava ena važnih dejavnikov osveščanja in ohranjanja slovenskega jezika v pogojih avstralskega multikulturalizma in seveda v moči slovenskih tukajšnjih naseljencev.

Glede na odmerjen prostor se bom omejil samo na razstave slovenskih knjig v Viktoriji.

Imeli smo vsega dve veliki in reprezentativni razstavi slovenske knjige, ki sta širši avstralski publiki pokazali primerno in relativno dobro raven slovenske knjige. To je bila prva razstava slovenske Baragove knjižnice v Kew, ki ni samo vodilna med slovenskimi etničnimi knjižnicami, ampak je številčno in organizato-

rično med vodilnimi etničnih skupin. O tem pričajo uradni podatki. — Potem je bila prva avstralska razstava učnih knjig, ki se uporabljajo pri pouku etničnih jezikov v Avstraliji in uradno promovirana po vseh glavnih mestih. Ko je bila v Melbournu, je žela ob slavnostni otvoritvi ga. Aleksandra Ceferin pohvalo za kvalitetni prispevek s 35 slovenskimi knjigami — lepo zaokrožen pregled učnih knjig matičnega in zamejskega založništva — primernimi za tukajšnje potrebe.

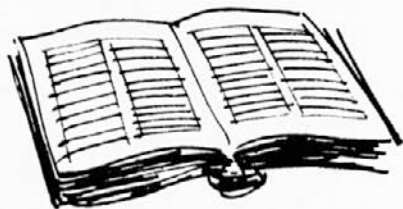
Znotraj naše jezikovne skupnosti so gotovo hvalevredne vsakoletne šolske razstave društvenih slovenskih etničnih šol. Imel sem v teku let priložnost videti, kako so dobro organizirane — rezultat dela in stremjenja učitelja kakor učencev.

Naj omenim, da z nekaterimi razstavami jugoslovanske književnosti ni vse v redu. Tako je bila pred nekaj leti na oddelku Monash univerze za ruščino (takrat še ni bil prekrščen v sedanjega) v enem kotu razstavljena zbirka okoli dvajsetih knjig z naslovom "jugoslovanske literature". Pogledal sem jih in ugotovil, da so bile v glavnem srbske; za eno ali dve nisem vedel, ali je avtor morda Hrvat, ena knjiga pa je bila o mestu Ljubljani (v slovenščini). Razstavo je nadzorovala Poljakinja, ki na moj protest ni mogla odgovoriti.

Še drugače je bilo z razstavo jugoslovanske knjige v prostorih narodne knjižnice v Canberri. Žena je bila obveščena o njej in z velikim pričakovanjem sva se napotila tja. V resnici je bila to ena najboljših knjižnih razstav, odlično in pregledno organizirana. Toda z eno napako: nobene slovenske knjige. Oba sva bila nekam razočarana, jaz pa kar jezen. Bila je dolga storija z različnimi odmevi in komentarji. Mislim, da se kaj takega ne bo ponovilo, ker je v resnici morala biti pač napaka.

Živimo v časih, ki niso naklonjeni knjigam, ne tukaj in ne v Sloveniji. Velja pa biti kljub temu optimističen, kakor sem slišal na sestanku SLOVENIAN ARTS SOCIETY. Na tem sestanku je govorila o vprašanih slovenske knjige ga. A. L. Ceferin. Navedla je uglednega domovinskega književnika, ki je pred meseci rekel tole: Imeli bomo boljše knjige, kadar bo upoštevan prvo bralec, v kot pa postavljeni glumači, politični in založniški rokovnjači . . . — S tem se pa kar lahko strinjamo.

D. C.

HENDRIK EINCHORVEN:

KVARTAČA

TIK pred praznikom svetega Jakoba je pesnik Peter Hesnessen umrl.

Tedaj sta se odpravila dva na po-

tovanje: hudobec iz pekla in angel iz nebes.

Oh, da ste to videli! Kjer koli je šel hudobec, so se ljudje razbežali kot golobi pred strelo – še marsikatero noč se jim je sanjalo o rdečezeleni pošasti z žabjimi očmi, s kozjim repom in z dvema obrazoma. En obraz je imel namreč na glavi, drugega pa pod hrbtom. In presneto se mu je mudilo! Divjal je kakor tele pred obadi. In kdo ve, kaj hudega bi se pripetilo, če bi ne prihital takoj za hudobcem angel iz nebes. Ves upehan je že bil, tako je moral teči, kajti pot iz nebes na svet je daljša, kakor tista iz pekla. Oh, ubogi angel božji! Zlate lase je imel, da bi lahko mašni plašč stkal iz njih, pa mu je od slehernega lasu kapal znoj.

Tik pred hišo Petra Hesnessena je angel hudobca dohitel in ga pograbil za sčetinasto dlako na hrbtu.

“Stoj! Duša je moja!”

“Ne, moja je,” je zarenčal hudobec. “Ali ne veš, da je Peter Hesnessen pisal same pregrešne pesmi? Cele noči je popival: jutranji zvon ga je našel pod mizo, opoldanski pri pečenem koštrunu, maslenih hlebčkah in kozarcu, večerni pri dekletu . . .”

“Moja je duša! Ali ne veš, kako je dal beraču Mathysu mošnjo denarja, kruljavi Berti svojo blazino, sirotnemu otroku svojo čepico, ko je padal sneg kot labodje perje debel . . . Ali si ne spomniš, kako je za veliko noč jokal nad svojimi grehi? . . .”

“ . . . in na binkošti objemal krčmarico pri ‘Zlati barki’ . . .”

Tako sta se prerekala celo božjo uro in ko je hotel prvi stopiti v izbo, mu je drugi zastavil pot, ko pa je stal drugi na pragu, ga je prvi rinil nazaj.

Da, da, huda je predla tedaj duši pesnika Petra Hesnessena, ki je čepela ob peči kakor preplašen ptič, trepetala kakor v hudem mrazu in venomer jecljala: “Bog mi pomagaj! Bog mi pomagaj! . . .”

“Kar spomni se na tisto pesmico, ki jo je zložil lansko leto,” je spet rekel hudobec in začel citirati:

“Nočem v nebesa, nočem v nebesa, tamkaj ni lepih deklet . . .”

Toda angel ni odnehal. Na zlatem pergamentu je imel napisano tudi to, da je umrl pesnik takrat, ko je v mladih letih stopil k prvemu svetemu obhajilu, zapel: “Jezus preljubi, Ti k meni prihajaš . . .”

Končno ni peklenskemu in nebeškemu duhu ostalo drugega, kot da sta se zedinila, da bosta za pesnikovo dušo – kvartala. Kar bo – pa bo! . . .

Šla sta torej v krčmo “Pri debelem hlebcu”. Najprej je vrgel angel kvarto svete nedolžnosti. Hudobec se je zarežal kakor pečena lisica in tresčil po mizi kvarto s sliko pregrešne boginje Venere. Tako so padale druga za drugo kvarte božjih kreposti in kvarte sedmerih naglavnih grehov in vnebovpijočih grehot, še grehov zoper Svetega Duha in tujih grehov ni hudobec pozabil privleči iz svojega rokava – in zdelo se je, da jih ima neizčrpljivo zalogo. Nesrečni angel je venomer zgubljal, kajti več je bilo grehov kakor kreposti.

Medtem pa se je zunaj poblečilo, začelo je grmeti in dež se je util, da je cmokalo kakor smetana v pini, ko delajo maslo. In kadar se je hudobec zarežal, se je zabliskalo – in čim bolj je dobival, tem bolj je Petrova duša molila: “Moj Bog, usmili se me! . . .”

Nič bolje se ni godilo božjemu angelu. Niti ene kvarte še ni dobil in vse je kazalo, da je pesnikova duša zgubljena za nebesa. Z angelovih lic je zginila vsa nebeška ožarjenost, bele roke so se mu začele tresti, kajti spoznal je, da bo igro izgubil: poglavitno kvarto je namreč pozabil doma – kvarto božje ljubezni.

Hudobcu pa je od veselja glava pordela kakor olupljena melona. Angel je bil že tik pred porazom. Brezupno se je oziral okoli sebe in iskal pomoči. Duša rajnega pa je omedlevala in niti moliti ni več mogla.

Tedaj je šinila angelu rešilna misel v glavo.

“Naročil bom še dva vrčka piva . . .” je rekel.

Hudobec je bil zadovoljen in angel je stopil k na-

takarici ter ji pošepnil: "Za božjo voljo te prosim, teči do gospoda župnika in ga prosi, naj mi posodi kvarto božje ljubezni! . . ."

Čez nekaj minut je natararica vsa obupana pri- tekla nazaj s sporočilom: "Gospod župnik jo je po- sodil Driesovi materi, ker se njena sinova venomer prepirata. Ona pa je ravno odšla na božjo pot k sveti Mariji Kempenski."

Moj Bog, kako je bil angel obupan!

"Potrpi, se takoj vrnem," je rekel hudobcu in ste- kel v samostan onkraj reke.

"Posodite mi kvarto hožje ljubezni!" je zaprosil. "Prav rada bi ti jo dala," je rekla predstojnica, "pa jo je zadnjič odnesel s seboj pater Thadeus iz Bruslja."

Angel je jokal, ko je tekel nazaj v gostilno. Bal se je že, da bi mu hudobec medtem ne otel duše.

Ko pa je tako ihtel po cesti, ga je zagledal ubog otročiček, prav tisti, kateremu je pesnik Peter Hes- nessen nekoč podaril čepico. Ta otrok ni imel nobe- ne druge igrache razen podobice s sliko križanega Je- zusa, ki mu jo je dala mati iz svojega molitvenika,

preden je odšla na delo. In ko je otrok videl skozi okno jokajočega angela, se mu je zasmilil. Stekel je k njemu in mu ponudil svojo zmečkano podobico.

Tedaj je angel pokleknil predenj sredi blatne ceste in ga objel. Potem je kakor vihar odhitel, otrok pa je začudeno strmel za njim in celo pozabil, da dežuje, kajti zdaj angel ni več jokal, ampak se je smejal, sme- jal in vriskal in pel. Planil je pred hudobca in položil na mizo podobico.

Tedaj pa je hudobec zaklel, da je tresčilo prav blizu v visok hrast. Vse svoje kvarte je zmetal na mizo: sovraštvo ter vse mogoče in nemogoče gre- he – toda vse to ni moglo odtehtati veljave božje Ljubezni. In ko je izpraznil svojo malho, je zatulil kakor divji bik in planil – štrbunk! – v reko, ki je hipoma postala črna. In ni se več prikazal.

In glej: sonce je posijalo na strme strehe in zeleni polja, angel pa je vesel prijel dušo Petra Hesnesse- na – in kakor dva bela laboda sta vzletela v sveta ne- besa. Božja Ljubezen je namreč zmagala nad pe- klensko močjo.

Razgovor

Dan pred odhodom ljubljanskega nadškofa in metropolita DR. ALOJZIJA ŠUŠTARJA iz Avstralije, je v studiu 2EA (Sydney) stekel med njim in p. Cirilom naslednji razgovor. Sydneyski in okoliški rojaki so ga poslušali na slovenski ra- dijski oddaji dne 20. februarja – tu ga prinašamo v tiskani besedi ostalim. – Ur.

Gospod nadškof, Vaš obisk Avstraliji se bliža koncu. Prepotovali ste to ogromno celino. Kakšen vtis Vam daje ta dežela?

Zame je bila to neznana dežela, znana pač po ime- nu in nekoliko iz zemljepisja. Sedaj, ko sem jo nekol- ko poblize spoznal, kolikor je bilo to v treh tednih mogoče, je napravila name zelo močan vtis. Ne samo zaradi svoje velikosti, zaradi daljav, ki so seveda vse drugačne kakor pri nas doma, ne samo zaradi zelo le- pih pokrajin, ki sem jih doživel in zaradi ljudi, ki sem jih srečal, temveč tudi zaradi čisto novega odkrivanja vsega tega sveta na peti celini, ki je zame v vsakem oziru novo. Odhajam tako z najlepšimi vtisi, pa tudi z željo, da bi seveda še bolj spoznal to deželo, prebi- valce, ki tu živijo, zgodovino dežele in tista vprašanja,

s katerimi so se srečavali naši izseljenci, ko so prihaja- li sem, in se srečujejo danes.

Nekoliko uvoda v to potovanje sem dobil ob sreča- nju z avstralskim veleposlanikom v Beogradu, ki me je, preden sem šel na pot v Avstralijo, povabil h kosi- lu in mi tudi nekoliko pripovedoval o tej deželi. A to je bilo, seveda, samo pripovedovanje. Osebn doživ- ljanje je bilo čisto drugačno, čeprav moram reči, da me je predvsem tudi tu v Avstraliji uvajalo v deželo srečanje z našimi ljudmi; zlasti še z našimi dušnimi pastirji: tu s p. Valerijanom in s p. Cirilom, drugod s p. Bazilijem in s p. Janezom. Ti so mi razložili in po- vedali, kako živijo naši ljudje in kakšna je dežela.

Tri tedne ste Slovincem po širni Av- straliji prinašali kos doma, vernega slo-

venskega doma. Slovence ste obiskali v štirinajstih krajih, kjer so si postavili svoje nove domove. Kako ste doživljali vsa ta srečanja z našimi ljudmi?

Moja želja je bila, ko sem dobil povabilo od naših dušnih pastirjev, naj pridem na obisk v Avstralijo, da bi se srečal s čim več našimi ljudmi. Da bi z njimi obhajal Evharistijo, da bi jim oznanjal božjo besedo, da bi jih potrdil v veri, v povezanosti s Cerkvijo, v prijateljstvu med seboj, v ljubezni do matične domovine. In moram reči, da so bila vsa ta srečanja zame izredno lepa in bogata: velika doživetja. Prvo veliko doživetje je bilo seveda tu v Sydneyu – v nedeljo 30. januarja ob deseti obletnici posvetitve cerkve sv. Rafaela, ob birmi in ob blagoslovitvi nove dvorane. Nekaj izredno lepega sem doživel v vsakem oziru: naša domača pesem, potem izredno veliko ljudi, zelo bogata kulturna akademija v dvorani . . . In potem pogovor z ljudmi: tako sproščeno, tako domače, tako pristrčno. In potem druga srečanja: že prejšnji večer, v soboto, v Wollongongu; in potem v Newcastlu in v Brisbane; v Canberri, predno sem odšel naprej proti Melbourneu. Vsa ta srečanja so bila zame zelo lepa. Povsod je bilo isto pristrčno, prijateljsko razmerje in imel sem vtis, da so me sprejeli kot prijatelja, kot znanca, čeprav se osebno nismo prej poznali. No, poznali smo se že nekoliko po dopisovanju. Rad bi se ob tej priložnosti vsem, ki so mi ob imenovanju za ljubljanskega nadškofa izrazili svoja voščila in obljubili svoje molitve, pristrčno zahvalil.

Poleg verskih središč ste na povabilo obiskali tudi slovenska društva v njihovih prostorih. Kakor mi je znano, so Vas povsod zelo pristrčno sprejeli. Obiskali ste tudi nekatere bolnike na domu in po bolnicah. Povsod ste prinesli nekaj novega, svežega: besedo vzpodbude, bolnikom pa besedo tolažbe in zaupanja. Za Vaš obisk bi lahko dejal: Oživljena Slovenija v Avstraliji.

Kakšen vtis so imeli tisti, ki sem jih obiskal, in ali je bilo to res košček oživljene Slovenije v Avstraliji, o tem morejo soditi seveda ljudje sami. Zame je bilo tako: košček domovine v daljni Avstraliji. Povabila naših društev sem zelo rad sprejel in sprejemi so bili povsod zelo pristrčni, prijazni, lepi pogovori. In teh naših društev sem vesel, ker lahko res povezujejo Slovence. In če se jim bo to posrečilo, da bodo Slovence združevali in jim nudili to, kar potrebujejo – slovensko besedo, kulturo, utrjevanje v povezanosti z domovino, v resničnem prijateljstvu med seboj – potem imajo ta naša društva izredno veliko poslanstvo.

Obiskal sem res tudi nekaj bolnikov, čeprav bi imel

željo, da bi obiskal vse. Pa je bilo to seveda popolnoma nemogoče. Morda me zdajle kdo teh, ki bi jih rad obiskal, posluša po radiu. Zato bi rad bolnikom, ostarelim in tistim, s katerimi se nisem mogel srečati, ob tej priložnosti izrekel prav pristrčne pozdrave. Saj to je bilo moje posebno naročilo, ki sem ga prejel doma, preden sem odšel na pot, naj pozdravim vse naše rojake. Posebno iz tistih krajev sem dobil naročilo, od koder prihajajo starši ali stari starši naših rojakov: iz Primorskega, iz Medžimurja, Prekmurskega, Štajerskega, Gorenjskega in Dolenjskega ter Bele Krajine. Prav vsem bi rad izrekel svoje najboljše želje in pristrčne pozdrave. Tistim, ki jih nisem mogel osebno srečati, pa še prav posebej.

Gospod nadškof, zaprosil bi Vas, da izročite pozdrave našim sorodnikom in prijateljem doma. In povejte jim: Odšli so zdoma, daleč od domovine živijo; toda ostali so to, kar so bili – zakoreninjeni v slovenski zemlji, pa tudi Boga niso pozabili.

O tem sem se pa res sam mogel prepričati in to je bilo zame nekaj najlepšega: vernost, povezanost z Bogom in s Cerkvijo, prijateljstvo med seboj. Pa tudi povezanost s slovenskim narodom. Vse je bilo zame izredno veliko doživetje. Trije veliki centri, tri velika dušnopastirska središča: Sydney, Melbourne in Adelaide. In tri slovenske cerkve ste zgradili v tako kratkem času. To je zares nekaj posebnega. Saj sem mogel blagosloviti prejšnjo nedeljo novo slovensko cerkev v Adelaidi. Zelo sem bil vesel, da se je moglo urešničiti nekaj takega. Doživetje je bilo zame, da so Slovenci ostali to, kar so bili: da so ohranili svojo dediščino, da so jo še poglobili, pa tudi obogatili v svoji odprtosti do drugih ljudi, do drugih narodov s tem, da so prispevali svoje osebne darove h graditvi lepše prihodnosti v tem novem svetu. S tem, da so prejemale od drugih, so obogatili sebe, so obogatili našo domovino, ki se je takorekoč razširila še na daljno Avstralijo, obenem pa so prispevali drugim narodom svoj delež. In v tej kulturni izmenjavi, ki obsega vsega človeka, njegovo umsko in srčno kulturo, njegovo zakoreninjenost v Cerkev, v veri, njegovo zakoreninjenost v narodu – v tej izmenjavi vidim prav posebno poslanstvo izseljencev kjer koli po svetu.

Gospod nadškof, zdaj ko se poslavljamo, bi Vas zaprosil še za spodbudo, nagovor, besedo rojakom v slovo.

Ob slovesu bi seveda hotel človek še to in ono povedati, čeprav sem isto govoril na marsikaterem kraju pri službi božji ali ob srečanjih. Naj bi vam še enkrat poudaril predvsem tri stvari.

Prva, kar je bil prvi namen mojega potovanja med vas: Ostanite močno zakoreninjeni v veri in v ljubezni do matične domovine! To sta dve veliki vrednoti, ki smo ju vzeli s seboj na pot. Sam sem tudi 35 let živel v tujini in vem, kaj pomeni, če človek ohrani dediščino, ki jo je prejel od svojih staršev. Zato vas prosim: ohranite jo in skrbite za to, da bi ta dediščina – zakoreninjenost v veri in v ljubezni do slovenskega naroda – ostala še naprej živa med vami. Seveda vem, da je težje predvsem za mladi rod, ki se ne more tako dobro priučiti slovenskega jezika, ki slovenske domovine ne pozna iz svojega osebnega doživetja. Vendar, če se trudimo posredovati to dediščino dalje, sem prepričan, da bo ostala živa.

Drugo, kar bi vas prosil in kar vam naročam: Kjerkoli sem srečal naše rojake po svetu, sem bil vesel, da so s svojim poštenjem, s svojo pridnostjo, s svojo pravičnostjo, s svojo odprtostjo do drugih pričevali ne samo za evangelij in za Boga, temveč tudi za moralno in versko zdravje našega slovenskega naroda. Zato vas prosim, ostanite taki še naprej. Tako bodo imeli vsi, ki vas srečujejo, pred vami spoštovanje, priznali bodo vaše npravne vrednote in vašo poštenost v življenju. Saj sem prepričan, da ste ravno na tej podlagi zgradili v novem svetu svojo novo življenjsko obliko v družini, v družbi, v poklicnem življenju. Če boste te vrednote ohranili tudi v bodoče, boste gradili na trdnem temelju.

Tretje pa, kar vas prosim: Bodite prijatelji med seboj! Bodite med seboj res taki, ki drug drugega spoštujejo, skušajo razumeti. Naj ne bo razdorov med vami, naj ne bo zaostrovanj ali nasprotij! Vem, da so med vami, kakor je to povsod, ljudje različnega mne-

nja. Saj ni mogoče drugače. A če se med seboj spoštujemo, če drug drugemu res želimo dobro, če hočemo drug drugemu pomagati, potem moremo sodelovati in skupno v prijateljstvu graditi – bodisi med rojaki, bodisi z drugimi ljudmi – lepšo prihodnost. Tega prijateljstva med seboj kot rojaki – med tistimi, ki prihajajo sem iz matične domovine, ali med tistimi, ki jih srečujete tu v novem svetu – tega prijateljstva vam prav iz srca želim.

Gospod nadškof, za ves Vaš trud, za vsak Vaš napor, za vso Vašo ljubezen iskrena hvala! Bog Vam 'polonaj' za vse! In srečno pot Vam želimo!

Hvala lepa! Ampak hvala in zahvala je z moje strani! Jaz se moram vam zahvaliti! Najprej vašim dušnim pastirjem, p. Valerijanu in Vam p. Ciril, ter vsem našim rojakom tu v Sydneyu in okolici, kjer sem vas obiskal. Toliko prisrčnosti, gostoljubnosti, prijaznosti in prijateljstva sem doživel! Zato prav prisrčna hvala! Hvala tudi za vse vaše molitve, za vašo zvestobol! Rad bom vzel s seboj vaše pozdrave in jih izročil, kjerkoli bom srečal doma vaše znance in prijatelje. Spominjali se vas bomo v molitvi. Ostali bomo z vami povezani, še naprej vas bomo z zanimanjem spremljali. Zase pa moram reči, da še z veliko večjim zanimanjem, saj sem sedaj spoznal veliko vas osebno, pa tudi kraje in razmere, v katerih živite. Tako upam, da bo ta moj obisk utrdil in potrdil našo povezanost in naše prijateljstvo. Če se bomo še kdaj videli, ne morem reči, saj ne vem, če bom še kdaj prišel v Avstralijo. Pa pa vas vabim: pridite domov, da se doma srečamo! In če pridete v Ljubljano, vsi prisrčno dobrodošli tudi našim ljubljanski škofiji!

Po maši v Wodongi je bil nadškof častni gost slovenskega društva "SNEŽNIK" (Albury – Wodonga)

G. Sheppard	preds.	ex-direktor ministrstva	Community Services
L. Bini	podpr.	ex-odvetnik	Italian Education
G. Papadopoulos	podpr.	ex-načelnik etničnega inst.	Greek Welfare
V. Borg	član	odvetnik	Maltese Community
W. Lipmann	član	podjetnik	Jewish Welfare
Dr. M. Morsy	član	zdravnik	Arabic Societies
N. Dey *	član	lingvistka	Indian Community
T. Pell-Gonzales *	član	psihologinja	Argentinian Community
E. Szomanski *	član	inženir	Polish Community
V. Van Nguyen *	član	direktor	Vietnam Community
H. Babacan	član	organizatorica	Turkish Workers
J. Corsetti *	član	organizator	Italian Workers
V. Kent	član	organizatorica	Yugoslav Welfare

VIKTORIJSKA KOMISIJA ZA ETNIČNE ZADEVE

USTANOVLJENA je bila s posebnim zakonom v viktorijem parlamentu v novembru lanskega leta. S tem je bilo ukinjeno viktorijsko ministrstvo za emigracijo in etnične zadeve, ki ga je ustanovila bivša liberalna vlada leta 1976.

Naloga nove komisije je zagotoviti dostop, vključitev in vsestransko delovanje etničnih skupin ter posameznikov v javnem življenju Viktorije, ohranjanje etnične identitete, dajati finančno pomoč potrebnim ipd. Komisija lahko po potrebi imenuje posvetovalne odbore, nastavlja uradnike ter urejuje vse potrebno za dobro poslovanje. Podrejena je ministru za etnične zadeve g. Petru Spyker-ju, ki je po poreklu Holandec.

Na komisijo se vsak lahko obrne na naslov: **Victorian Ethnic Affairs Commission, 232 Victoria Parade, East Melbourne, Vic. 3002 — Tel.: (03) 419 6700.**

Poslovati je začela komisija sredi marca, takoj po imenovanju. Bilo je nekaj uradnih sprejemov (za etnični tisk, konzulate . . .), na katerih je minister g. Spyker obrazložil naloge komisije, ki temelji na volilnem programu zmagovite ALP stranke na zadnjih volitvah in hkrati predstavil novoimenovane člane.

V komisiji so trije polno zaposleni (predsednik in dva podpredsednika) ter deset delno zaposlenih odbornikov. Večina odbornikov je imenovana za dobo štirih let, pet (na gornjem seznamu z zvezdico) jih je nastavljenih za dve leti. Vsak je še sodelavec v drugih organizacijah. V seznamu je pri vsakem odborniku navedena organizacija, ki označuje etnično pripadnost.

Poleg objavljenih nalog komisije povzemamo lahko še nekaj zaključkov iz sestave odbora.

Prva šestorica so znani in zaslužni delavci znotraj svoje etnične skupnosti. Prvotako so dolga leta požrtvovalno sodelovali v raznih uradnih svetih in konferencah multikulturnega gibanja in jih prištevamo med izkušene pobornike multikulturalizma.

Naslednja četvorica je po dobi delovanja mlajša. V svojih skupinah vneta in strokovno delujejo v pregovornju težav, ki jih imajo naseljenci zadnjih let.

Značilna za obe skupini je visoka strokovnost, saj jih ima devet od njih po dve fakulteti, ali pa višjo akademsko stopnjo. Pet jih je predavalo na univerzah.

Novost za Viktorijo je vključitev treh odbornikov iz vrst organiziranega delavstva, kar je samo pozdraviti. Dobro poznajo težave in vprašanja novonaseljencev, saj je šla in gre večina sprva v tovarne in podjetja ter se mnogi tam zaposlijo za stalno.

Vsako imenovanje v reprezentativne odbore je lahko kritizirati, ker je več kandidatov kot izbrancev. Prav pa je presoati imenovanja po sposobnostih, izkušnjah imenovanih in zaupanju onih, ki jih imenujejo z določenim namenom. Mislim, da v Viktoriji do sedaj ni bilo vladno imenovanega odbora, ki bi v etničnih zadevah imel toliko talenta in izkušenj kot je na splošno gornji. Komisiji so dani ugodni pogoji, kako uspešno bo njeno delovanje, pa bo pokazal čas.

Živimo v dinamičnem razvoju avstralske družbe in naseljenci v lastnem interesu morajo sodelovati v avstralskem kulturnem, gospodarsko-družbenem in političnem življenju, da si zagotovijo, kar jim pripada.

Kljub naraščajočim gospodarskim težavam so etnična društva letos prejela večje vladne podpore kot pa prej. Podpore so bolj za socialno skrbstvo. Etnične organizacije, ki delajo z mladino in imajo programe za zaposlitev brezposelnih so dobile visoke zneske iz letošnjega 20 milijonskega vladnega fonda. Primeri: Italijanski program za nego otrok je dobil 73.000 dolarjev, Poljaki za delavce pri gradnji središča 100.000 dolarjev, podobno jugoslovanski center 200.000 dolarjev in drugi. — Zvezna šolska podpora etničnemu šolstvu po družtvih letos znaša 45 dolarjev letno za vsakega rednega učenca.

Državna sredstva so omejena, vendar za smotrno organizirane delovne programe se lahko računa na delno finančno pomoč. Taki programi bodo koristili in povečali aktivnost, ki pride prav vsaki skupnosti in tako tudi naši slovenski.

ALEKSANDRA L. CEFERIN

adelaidski odmevi

Fr. Janez Tretjak, O. F. M.,
Holy Family Slovene Mission,
44 Young Ave., W. Hindmarsh, S.A., 5007
(P. O. Box 159, Hindmarsh, S.A., 5007)
Telefon: (08) 46 9674

DOMA so radi rekli: Kadar je dež in zima, je čas za branje in pisanje! Ne vem, če to drži za Avstralijo. Sebe pa tudi poznam, da vedno nerad pišem. No, vsaj zdaj, ko so minili prazniki in je manj dela, bo malo lažje.

Letošnja velika noč je bila med slovensko narodno skupino Južne Avstralije posebno doživeta. Ne le zato, ker je velika noč tako velik praznik, ampak tudi zaradi tega, ker smo se Slovenci v Adelaidi za prazniker prvokrat zbrali k bogoslužju v naši lastni cerkvi, tem našem skupnem in tako prijetnem domu. Moram reči, da veliko ljudi, ki vstopi v naše svetišče, izrazi občudovanje nad lepoto in skladnostjo barv ter nad umetniško-preprosto urejenost cerkve. To je v ponos pridnih in požrtvovalnih rojakov. Prepričan sem, da bo vstali Zveličar v večnosti nagradil vse njihove številne žrtve za naše svetišče.

S ponosom moramo zapisati v novi cerkvi prvi dve poroki.

Dne 26. marca je stopil pred oltar prvi par. Ženin je **Marijan Rocky Pistor** – njegov oče Marijan Pistor je doma iz Maribora, mati Karin r. Schumann iz Avstrije, zdaj pa živijo v Royal Parku. Nevesta **Suzane Jenko** je iz poznane in in za našo skupnost zelo požrtvovalne družine – oče Mario Jenko in mati Ivanka r. Ivančič sta doma iz Slovenskega Primorja, zdaj v Lockleys. Med poročno mašo je prepeval naš mladinski zbor, saj je nevesta Suzi pela pri zboru prav od njegove ustanovitve. Naj se ji tu zahvalim za vse, kar je doprinesla v teku let naši skupnosti!

Paru želimo na življenjski poti božjega blagoslova, medsebojnega razumevanja in iskrene ljubezni!

Dne 9. aprila pa je stopil pred naš oltar drugi poročni par. Ženin je zdravnik **dr. Roderick Imants McGee** – njegov oče Colin Raimond je iz Škotske, mati Skaidrita r. Solna pa iz Litvanije. Nevesta je **Helena Likar**, po poklicu laboratorijski tehnik, iz družine Primorskih Slovencev: oče Stelio Likar, mati Francka Jožefa r. Likar (že pokojna). – Mlademu in prikupnemu paru iz vsega srca čestitamo z željo, da bi bila na življenjski poti srečna in njun zakon poln božjega blagoslova.

Kot sem omenil že v prejšnji številki, je pri nas spremenjen čas nedeljske svete maše. Zdaj jo imamo **ob deseti uri dopoldne**. – Po maši ima redno mladinski zbor svojo pevsko vajo.

Poleg veselja, ki smo ga doživljali ob naši novi cerkvi, pa nas je takoj po blagoslovu svetišča hudo prizadela vest, da je adelaidski pomožni škof **FILIP KENNEDY** težko bolan. Žal se je njegova bolezen pred veliko nočjo končala – s smrtjo.

Naš
pokojni
prijatelj
škof
Kennedy

Ko sva se z Ivanom Zagorcem v septembru 1981 napotila v nadškofijo povprašati za dovoljenje, da smemo Slovenci graditi lastno cerkev, sva to važno zadevo urejevala prav s škofom Kennedyjem – adelaidski nadškof Gleeson je bil namreč na počitnicah. Kako naju je škof prijazno sprejel, je težko izraziti v nekaj besedah. Vesel je bil naše odločitve in rad je dal dovoljenje. Na dan 25. julija lanskega leta je bil prvič na našem gradbišču: v prisotnosti več sto ljudi, slovenskih rojakov in gostov, je blagoslovil temeljni kamen naše nove cerkve. Izrazil je presenečenje in veselje, da delo tako lepo in hitro teče, ter je naši skupnosti iskreno čestital.

Ko je bila cerkev gotova, se je zdelo naši skupnosti umestno, da škofa Kennedyja povabimo na slavnost blagoslova svetišča, četudi smo za to naprosili našega gosta iz domovine, dr. Alojzija Šuštarja. Z velikim veseljem se je odzval vabilu in obljubil svojo prisotnost (tudi v imenu nadškofa Gleesona), odklonil pa somiševanje, da je bilo tako lahko vse bogoslužje v slovenskem jeziku.

Opoldne na nedeljo blagoslovitve (13. februarja letoš) sva bila s p. Bazilijem skupno z nadškofom dr. Šuštarjem povabljeni k nadškofu Gleesonu na kosilo. Škof Kennedy je malo zakasnil, ker se je zamudil pri nemški skupnosti, kjer je imel mašo z birmovanjem. Bil pa je zelo dobre volje ih nasmejan in je med smehom povedal, da blagoslova naše cerkve popoldne ne bo zamudil tako kot kosilo.

Res ga ni. Ves nasmejan je prišel med nas in z nad-

škofom dr. Šuštarjem ter duhovščino v procesiji stopil v novo cerkev k slovesnosti blagoslova in prvi daritvi. Na novem oltarju je tudi škof Kennedy sopodpisal rojstni list SLOVENSKE CERKVE SVETE DRUŽINE V ADELAIDI. Na častnem sedežu je sledil slovenski maši in po končanih obredih sprejel v spomin od slovenske skupnosti okvirjeno sliko SVETOGORSKE MILOSTNE PODOBE. Nato se nam je pridružil k srečanju v Slovenskem domu, kjer smo se zbrali k zakuski in kratkemu sporedu.

Med zakusko je škof Kennedy nenadoma začutil vročino in omotico. Opravičil se je, da se mora predčasno posloviti in zaprosil je frančiškana p. Kristofa, če bi ga spremljal, ker sebi za volanom ni več zaupal. Pred odhodom pa je še izrazil željo, da bi zbranim Slovencem povedal nekaj besed. Ta njegov zadnji govor bomo v prevodu objavili prihodnjič. Čestital nam je k tako lepemu uspehu in nas navduševal, naj ostanemo zvesti Bogu in narodnim izročilom, ki naj jih posredujemo tudi mladi generaciji.

Naslednji dan, v ponedeljek zvečer, je telefoniral nadškof Gleeson na slovenski misijon, da je njegov pomočnik škof Kennedy v bolnišnici in težko bolan. Kamoneje smo zvedeli, da je diagnoza ugotovila tumorje na možganih. Pet so jih menda našteali in operacija je nemogoča . . .

Še isti teden je slovenska skupnost Svete Družine poslala bolnemu škofu v bolnišnico slovenski šopek s slovenskim trakom in pozdravno karto z iskrenimi besedami: Slovenci molimo za Vas, da bi hitro okrevali! Škof Kennedy se je za pozornost pristrčno zahvalil.

Dne 23. marca zvečer pa je Adelaida in vsa Avstralija zvedela preko novic na radijskih valovih in televi-

zijskih zaslonih, da je priljubljeni škof Filip Kennedy dotrpel. Tudi adelajdske Slovence je vest globoko pretresla. Saj smo se ob njej zavedli, da smo izgubili svojega velikega prijatelja . . .

V ponedeljek 28. marca smo se med tritisočglavo množico udeležencev pogreba od rajnega škofa poslovili tudi Slovenci. Edina narodnost, ki je izkazala zadnjo čast pokojnemu z zastopstvom v narodnih nošah (ga. Angela Dodič, gdč. Martina Rant in g. Stane Šubic). V slovo smo mu poklonili cvetje, ki je šlo z njegovo krsto v prerani grob.

Pri pogrebni maši je nadškof Gleeson v poslovnem govoru posebej naglasil, kako je pokojni škof Kennedy ljubil priseljence in se jim rade volje posvečal. Omenil je, da je končal svoje pastirsko delo z udeležbo pri blagoslovitvi nove cerkve slovenske skupnosti. ("...In a special way, he accepted his mission to the migrant and refugee peoples in our midst. They knew and loved him because they found in him a true father in Christ. Bishop Kennedy's last weekend of ministry included holy Mass to celebrate the New Year with the Vietnamese community, Mass and Confirmation in the German community and the opening of the new Church for the Slovenian community...")

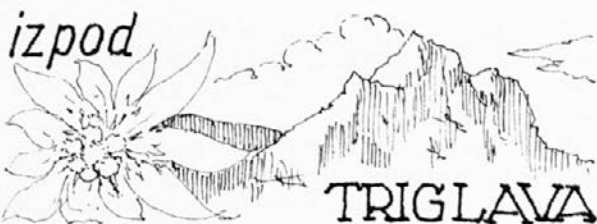
Podoba škofa Kennedyja bo ostala med nami živa, saj smo čutili, da nas je imel rad. Na veliki četrtletni smo se zato zbrali v naši cerkvi in zanj darovali sveto mašo. Prosili smo Gospoda, naj pokojnemu poplača z večnim življenjem, on pa naj prosi pri Bogu tudi za našo skupnost, da bo ostala složna ter zvesta Bogu in narodu.

Dragi naš prijatelj škof Kennedy, počivaj v miru božjem!

P. JANEZ

Takole izgleda adelajdska slovenska cerkev SV. DRUŽINE

izpod

V MISLIH menda še nismo omenili, da je dobila zamejska Gorica novega nadpastirja. Po smrti nadškofa Cocolina lanskega letja je papež imenoval za njegovega naslednika p. **Antona Vitala Bommarca**, vrhovnega predstojnika minoritskega reda, ki je bil rojen na otoku Cresu. Škofovsko posvečenje je prejel skupaj z nekaterimi drugimi kandidati na praznik svetih treh kraljev (6. januarja) letos v baziliki svetega Petra v Rimu. Posvečevalec je bil sam sveti oče.

Zamejskim rojakom goriške nadškofije iz srca želimo, da so v novem nadpastirju dobili dobrega in nepristranskega očeta, ki bo razumel probleme narodne manjšine in jih lajšal po svojih močeh.

V KRANJU so v poslovno-prireditvenem centru odprli že 22. mednarodni sejem kmetijstva in gozdarstva. Razstavljalo je poleg 350 domačih tudi blizu 100 razstavljalcev kmetijske opreme iz Avstrije, Italije in celo Japonske. Organizatorji so letos poleg sejma pripravili še celo vrsto zanimivih razstav, med njimi razstavo sirov, živine in zlasti privabljivo lovsko razstavo.

TOVARNA NOGAVIC v Polzeli napoveduje, da bo letos izvozila okoli 17 milijonov parov nogavic. Število je kar za 6 milijonov višje od lanskega in izvoz bo dosegel skoraj polovico letne proizvodnje. Podjetje ima največ težav zaradi omejitve uvoza potrebnih surovin, pa tudi zastarela strojna oprema ne odgovarja

Urarsko in zlatarsko podjetje:

Alexander

WATCHMAKER AND JEWELLER

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.

(nasproti postaje)

Telefon 622 1408

vam nudi 10% popusta pri vsakem nakupu, 20% pa na vsa popravila ur in zlatnine ter šest mesecev garancije.

Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY DESIGNED AND MADE IN OUR OWN WORKROOM.

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih. — Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

več. Pišejo, da v nogavičarski industriji po svetu menjavajo opremo vsakih osem let, da ostanejo na konkurenčni višini. Tovarna Polzela pa po dvajsetih letih še ni zamenjala strojev...

LEPŠEGA ZAKLJUČKA sezone v smučarskih skokih za svetovni pokal si ne bi mogli zamisliti. V pravem planiškem vremenu je konec marca pred več kot deset tisoč gledalci postal naš najuspešnejši skakalec velikega finala v dolini skakalnic pod Poncam — Primož Ulaga. Ob slovesnem zaključku smučarskega praznika v Planici je zaslužno dobil veliki zlati globus Finec Matti Nikanen. Srebrno medaljo si je to leto osvojil Kanadčan Horst Bulau, bronasta pa je pripadla Avstrijcu Arminu Koglerju.

LJUBLJANSKA NADŠKOFIJA ima po zadnji statistiki 514 duhovnikov. Od teh je domačih škofijskih 339, 15 iz drugih škofij, redovnih duhovnikov pa je 160. V inozemstvu je 78 duhovnikov ljubljanske nadškofije ter 44, ki so se priključili raznim drugim škofijam.

Župnij ima ljubljanska nadškofija 304, od tega 49 v soupravi (v oskrbi sosednjih župnikov). Od 255 zasebdenih župnij jih škofijski duhovniki oskrbujejo 224, redovniki pa 31.

EVROPSKA GOSPODARSKA SKUPNOST ima zelo stroge higienske in tehnične predpise. V Sloveniji jih izpolnjujejo samo Emona v Zalogu, Pomurka v Murški Soboti ter klavnici v Novi Gorici in Sečoveljah. V Sloveniji sploh ni obrata, ki bi imel dovoljenje mednarodne komisije za izvoz trajnih mesnih izdelkov kot so mesne konzerve in mesni koncentrat. Marsikje je obstala obnova in posodobljenje klavnic na pol poti, ker pač primanjkuje denarja. Še mnogo slabše pa je po drugih jugoslovanskih deželah. Tako Bosna in Hercegovina ter Črna gora in Kosovo nimajo niti ene klavnice z izvozno licenco — pa je še leta 1981 imele to licenco kar 128 jugoslovanskih podjetij.

ODLIKOVANJE je prejel ustvarjalec slovenskih cerkvenih plošč, duhovnik DR. MIRKO CUDERMAN, ki je pobudnik in soustanovitelj glasbenega društva Consortium Musicum v Ljubljani. Le kdo ne po-

SLOVENSKO MIZARSTVO

se priporoča melbournskim rojakom za izdelavo kuhinjskih omar in drugega pohištva po zmerni ceni.

Telefon:
459 7275

FRANC ARNUŠ
76 Beverley Road,
ROSANNA, Vic.

zna številnih gramofonskih plošč slovenskih cerkvenih pesmi, ki so izšle v teku zadnjih let? Božične, velikonočne, Marijine, Slovenska božja pota. . . ? Plošče so doživele pravi triumf ne le v domovini, ampak po širnem svetu, kjer danes živi slovenski človek. Cerkev v domovini je dr. Mirku Cudermanu za vse to hvaležna, hvaležna mu je tudi Slovenija v svetu. In mimo njegovih glasbenih zaslug končno ni mogla komisija za Gallusova odličja: predsednik komisije, dirigent Marko Munih, mu je izročil Gallusovo plaketo. To je bilo 19. decembra ob priliki koncerta, ki je bil s celotnim sporedom posvečen 250-letnici skladatelja Haydna in ga je v dvorani Slovenske filharmonije v Ljubljani dirigiral dr. Cuderman.

KOMUR je Maribor znan: stari Meljski most je po osemdesetih letih službe zaključil svojo uporabnost: porušili so ga in iz njega dobili okrog 260 ton starega železa. Ob gradnji novega dvoetažnega mostu je še prišel prav, da je tako razbremenil glavni most čez Dravo, ki se zdaj imenuje Titov most. Zdaj pa je novi most delno že v prometu in Meljski je odslužil . . .

TOVARNA CELULOZE v Medvodah, ki izdeluje vrsto let najboljšo beljeno celulozo, bo morala prenehati z delom, če ne bo dobila drugih strojev. Tako so ugotovili inšpektorji, da stare tlačne posode niso več varne. Že lani je vodstvo zaprosilo za dovoljenje uvoza nekaj nove opreme iz tujine, pa je prišlo do stabilizacijskih ukrepov in z uvozom ni bilo nič. Zdaj se pogajajo za nakup šestnajst let starih uvoženih strojev, ki so naprodaj v Zagrebu.

STIČNA, starodavna cistercijska opatija, sodi po svojem zgodovinskem sporočilu in pomenu med prvovrstne verske, kulturne in zgodovinske spomenike v Sloveniji. Ob koncu vojne so ji odvzeli in podržavili večino njene posesti ter znatni del samostanskih prostorov, v katerih so namestili gimnazijo in osemletko. Ti prostori so od leta 1981 prazni, ker so dogradili novo šolsko središče v Ivančni gorici. Oblasti so v začetku tega leta opatiji vrnille ključeh teh izpraznjenih prostorov, stiški samostan pa razglasile za kulturni in zgodovinski spomenik.

Z dovoljenjem Komisije SR Slovenije za odnose z verskimi skupnostmi ter občino Grosuplje in v dogovoru z nadškofijo je vodstvo opatije določilo izpraznjene samostanske prostore za zbirko slovenske cerkvene umetnosti. Ta nekakšna stalna razstava zgodovine vernosti na Slovenskem bo obsegala čas od pokristjanjenja Slovencev pa do današnjih dni, deloma bo prikazala tudi krščanstvo na naših tleh iz rimskih časov.

Vse to je v načrtu, bo pa vzelo veliko časa, dosti dela in stroškov, predno bodo prostori pripravi za

Priporočam se Slovincem
vzhodnega dela velikega Melbourn
za vsakovrstna avtokleparska dela,
avtobarvanje in podobno.

Popravljamo zasebno in za vse večje zavarovalnice.

A. V. MOTOR BODY REPAIRS
1/117 LEWIS RD., WANTIRNA SOUTH, 3152,
VIC. — Telefon delavice 221 5536

TOWING SERVICE 24 ur dnevno
na telefonu 221 5757

ali pa doma — 232-4314

Rojak VOJKO VOJK

uresničitev. Saj je prav ta del samostana, ki je bil toliko let pod državno upravo, potreben temeljite obnove in nujnih popravil. Opatija se je takoj lotila strehe ter žlebov in vzelo bo nekaj let, da bo obnovljena tudi notranjost.

LJUBLJANČANE je zopet doletelo "veselo" presenečenje — povišanje izdatkov. "Delo" poroča, da bodo morali meščani na predlog mestnega odbora za komunalno gospodarstvo petih ljubljanskih občin plačati od aprila dalje 58,1% več za odvažanje smeti, davek na odvodne kanale se bo dvignil za 56,7%, vodarina za 47,5%, ometanje dimnikov pa za 21,1%.

IZ MURSKE SOBOTE je prišlo poročilo, da so sestavljalci gradiva skupnosti družbenih dejavnosti pripravili vodjem delegacij in predsednikom konferenc "prijetno" zadevo: dali so jim nič manj kot 700 strani gradiva — po teži točno 1100 gramov. Pišejo, da bo moral vsak prejemnik prebiti nad 35 ur, da bo gradivo s premislekom prebral. Poročilo zaključuje: "In potem? — Ob koncu ne bo vedel nič več, kaj je bral ob začetku . . ."

DA JE CERKEV pripravila novi cerkveni zakonik, smo v MISLIH že poročali. Dne 25. januarja ga je sveti oče podpisal. Ker je zakonik v izvorniku pisan v latinskem jeziku, bodo posamezne škofovske konference morale poskrbeti za prevode v domače jezike. V Sloveniji so škofje že imenovali posebno komisijo za slovenski prevod zakonika, za njenega predsednika pa duhovnika dr. Stanka Ojnika. Za sodelovanje pri dokončni redakciji je nadškof naprosil tudi Slovensko akademijo znanosti in umetnosti, ki se je vabilu odzvala. — S prevodom cerkvenega zakonika bodo morale krajevne Cerkve postopoma poskrbeti tudi za lastno zakonodajo, saj nova pravna ureditev marsikaj prepušča vodstvom krajevnih Cerkva.

S prevodom bomo Slovenci po času gotovo spet prehiteli druge; angleško govoreči svet prav gotovo.

BELA NEDELJA

Z BELO NEDELJO, kot imenujemo prvo nedeljo po velikonočni, zaključimo teden dni posebnega spominjanja Gospodovega vstajenja. Spominski dogodek je prevažen, da bi ga opravili z enodnevnim praznikom. Kar ves teden posebno glasno doni po cerkvah vesela Aleluja in spominja vernike na vstalega Zveličarja. Prvo berilo bele nedelje govori o množicah, ki so se pridruževale apostolom. Drugo berilo je iz knjige Razodetja: govori o vstalem Kristusu, ki živi vekomaj. Janez ga gleda oblečenega v "dolgo haljo in opasanega na prsih z zlatim pasom." Četudi ne pove, si Kristusovo haljo nujno predstavljamo bele barve v vsej svoji neomadeževanosti in bleščeči se lepoti vstajenja. Evangelij bele nedelje pa nam govori o dogodku, ki se je zgodil po prvem prikazanju vstalega Gospoda apostolom, ko Tomaža ni bilo med njimi. Mož je bil trd in ni hotel sprejeti veselega sporočila, dokler se sam ne prepriča. Teden po nedelji vstajenja ga je vstali Kristus poklical na zagovor in ga prepričal o svojem resničnem življenju kljub strašni smrti na križu. In apostol Tomaž je slišal skoraj kot očitek: "Ker si me

videl, veruješ; blagor tistim, ki niso videli pa so verovali."

Nedeljo po veliki noči imenujemo BELO v spomin na to, da so nekdanj novokrščenci na ta dan odložili svoja bela oblačila. Ob krstu na veliko soboto so jih oblekli in v njih obhajali svojo prvo veliko noč kot kristjani. Od svita velikonočnega jutra dalje so vsaki dan hodili k sveti daritvi. Bela obleka jih je posebej spominjala, kaj so prejeli pri krstu in kaj so vstalemu Kristusu ob tem obljubili.

Praksa Cerkve z ozirom na krst se je v teku stoletij spremenila, ime BELA NEDELJA pa je ostalo. Nas ne spomni samo na nekdanje krščence v belih oblačilih – spomni naj nas živo tudi na naš lastni krst. Prejeli smo ga kot majhni otroci, zato ga moramo nikoli nismo znali prav ceniti. Takrat je tudi nas duhovnik-krstitelj zagnil z belim prtičem, če ni na tla položil celo belo krstno oblekco. Pri tem nam je naročil: "Prejmi belo oblačilo in ga prinesi brez madežev pred sodni stol Gospoda našega Jezusa Kristusa, da boš imel(a) večno življenje!" V pokoncilskem obredu

Božja beseda

Po apostolih se je godilo mnogo in cudezev med ljudstvom. Bili so vsi skupaj v Salomonovem stebreniku. Izmed njih ne upal družiti se z njimi, pac pa jih je kruzevali, kateri so verovali v Gospoda, mnogi pa bolnike in jih polagali na postelje in nosila, da bi ob Petrovem prihodu vsaj njemu prišli koga izmed njih obsencila. Prihajala pa je množica bolniki in takimi, ki so jih mucili necisti duhovni: in vsi so bili ozdravljeni.

(Iz Apostolskih del 5, 12 – 16)

Jaz, Janez, vas brat in sodelavec kraljestva in potrpljivosti v Jezusu, sem bil na otoku, ki se imenuje Patmos, zaradi besede in zaradi pricevanja o Jezusu. Na Gospodov dan sem se zamaknil in sem slišal in slišim mocan glas kakor glas trombe, ki je velel: "Kar vidis, zapisi v knjigo in pošlji in pošlji merim cerkvam." Obrnil sem se, da bi videl, kateri glas je govoril z menoj; in v sedem zlatih svecnikov in v sredi svecnikov podobnega Sinu clovekovemu, obkroženim dolgo haljo in opasanega na prsih z zlatim pasom. Ko sem ga zagledal, sem se sprevrnil in ogledal nogam kakor mrtev; in položil je svojo desnico name in rekel: "Ne boj se, sem prvi in Poslednji in Zivi; in bil sem mrtev in zdaj živim. Zapisi torej, kar si videl, kar je in kar se bo zgodilo poslej."

(Iz knjige Razodetja 1, 9 – 11a. 12 – 13. 17 – 19)

krščevanja pa se duhovnikova vzpodbudna beseda pri izročitvi belega krstnega oblačilca glasi: "I., postal(a) si nova stvar in oblekel (la) si Kristusa. To belo oblačilo naj ti bo v znamenje tega dostojanstva; nauki in zgledi tvojih sorodnikov pa naj te podpirajo, da ga boš brez madeža prinesel(la) v večno življenje." V teh besedah je že povedano, kaj predvsem pomeni bela barva v jeziku in rabi Cerkve: neomadeževanost, duhovno čistost, posvečenost, milost.

Gotovo se še spominjamo, kako smo si kot otroci ob razlagi Jezusove prilike o kraljevi svatbi predstavljali vse povabljen v belih oblekah, tistega pa, ki po Jezusovih besedah "ni imel svatovskega oblačila", vsega zamazanega in raztrganega. Prav tako nam sveto pismo slika izvoljene v nebesih "oblečene v bela oblačila". Tako jih je gledal evangelist Janez (Raz 7, 9), zlasti tiste, ki jih je videl v najožjem Jagnjetovem spremstvu; o njih je namreč zapisal: "Ti so odkupljeni izmed ljudi kot prvenci za Boga in za Jagnje in v njih ustih se ni našla laž; brez madežni so." (Raz

14, 5). Zato se nam zdi samo ob sebi umevno, da so tudi otroci, ko prvič prejmejo Jagnje božje, prvo sveto obhajilo, belo oblečeni ter se oltar in vse drugo za to slovesnost belo okraši. Tudi za sveto birmo in celo za poroko cenimo belo barvo bolj ko druge.

Bela barva je veljala že poganskim Grkom in tudi Rimljanom za prazniško. Razumljivo! S svojo belino kar sama vzbuja v človeku občutek svežosti, očiščenja, vedrosti in duhovnega veselja, skratka: vse tisto, kar imenujemo "prazniško razpoloženje". Prav zato je tudi Cerkev belo barvo najprej in vsa prva stoletja najbrž kot edino barvo uporabljala pri bogoslužju. To prednost je beli barvi dala verjetno tudi zaradi tega, ker se v svetem pismu večkrat omenja: "bela ko luč" in "svetla, silno bela, ko sneg, kakor ne more beliti noben belivec na zemlji", so bila Jezusova oblačila pri spremenjenju na gori (Mt 17, 2; Mr 9, 3); "oblačilo, belo ko sneg", je imel glasnik Jezusovega vstajenja, angel, ki so ga žene videle v praznem grobu (Mt 28, 3); in v belo sta bila oblečena angela, ki sta apostolom po vnebohodu oznanila Jezusovo večno povečanje (Apd 1, 10). Zato lahko razumemo, zakaj je še danes ravno bela barva določena za Gospodove praznike ter za vse nedelje po veliki noči. Mašnik v svetlem belem plašču nam pač najlepše predstavlja Kristusa, ki spet prihaja med nas, da nas po sveti daritvi očisti, da bo tudi naša duša bela ko sneg in svetla ko luč.

Kot znanilka duhovne lepote in čistosti pa se uporablja bela mašna obleka tudi na Marijine praznike ter godove angelov in svetnikov, ki niso mučenci. Saj nas bela barva mašnega plašča kaj lahko spomni na duhovno lepoto tistih, ki jih slavimo v veliki meri prav zato, da bi sami z brezmadežnim življenjem in v službi Bogu hiteli za njimi.

Kako dragi so nam spomini na lepo zimsko jutro, ko vse pokriva sveže zapadli sneg! Ali kako lep je spomin na domači sadovnjak za hišo, ki so ga na spomlad kar čez noč posule bele marjetice in se je vse drevje razpustilo v belo cvetje! Tako bela in cvetoča in sad ohetajoča je bila tudi naša duša v jutru življenja – po krstu. Ali je še? Če je, potem "blagor čistim v srcu . . ." Če ni, pa naj za nas velja: Blagor tistim "ki so oprali (obelili!) svoja oblačila in jih očistili s krvjo Jagnjetovo" (Raz 7, 14). To smo, upam, storili v spokornem postnem času, zato se zdaj res lahko veselimo s Cerkvijo beline svojih duš. Če pa nismo storili, je še prilika! Samo nikar ne odlašajmo, da nas ne prehiti čas! . . .

izpod sydneyjskih stolpov

Fr. Valerian Jenko, O. F. M.,
Fr. Ciril Božič, O. F. M.,
St. Raphael's Slovene Mission,
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
(P. O. Box 280, Merrylands, N. S. W., 2160)
Telefon: (02) 637 7147

Slovenske sestre – frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent,
311 Merrylands Rd., Merrylands, N. S. W., 2160
Telefon: (02) 682 5478

K R S T I

Anthony Joseph Lah, Georges Hall, N. S. W. – Oče Jože, mati Olga r. Ovijač. Botra sta bila Vinko in Marija Ovijač. – Merrylands, 3. aprila 1983.

Adam Hue, Killarney Heights, N. S. W. – Oče Sam, mati Mari r. Ovijač. Botra sta bila Vinko in Marija Ovijač. – Merrylands, 3. aprila 1983.

Benjamin Znidaršič, Hilltop, N. S. W. – Oče Alfonz, mati Brigita r. Bulovec. Botra sta bila Karlo in Milena Ovijach. – Merrylands, 4. aprila 1983.

Ana Obal, Kemblawarra, N. S. W. – Oče Albin, mati Tanja r. Taneska. Botra je bila Diane Majlov – Merrylands, med nedeljsko službo božjo 4. aprila 1983.

Vsem družinam naše čestitke!

VELIKA NOČ je zopet za nami. To leto smo imeli deževen dan, pa je kljub temu prišlo veliko rojakov od vseh strani, da je bilo pri vseh treh mašah velike nedelje pri Sv. Rafaelu vse zasedeno. Glavna služba božja ob 9:30 je bila tako obiskana, da mnogi sploh niso mogli v cerkev.

Bog povrni članom obeh zborov za petje pri bogoslužju, pa seveda ministrantom, ki tako radi prihajajo, da jih imamo vsako nedeljo najmanj deset pred oltarjem. Nekaj novih je bilo sprejetih v ministrantsko službo na veliki četrtek pri večerni maši. Omeniti moram tudi tiste, ki se radi odzovejo in berejo mašna berila, recitirajo prošnje vernikov, pobirajo pri darovanju, skrbe za čistočo cerkve in krašenje. Zahvala tudi pevovodjem in organistom. Če sem koga izpustil, naj mi oprostite! Vseh naših dobrotnikov se redno spominjamo pri svetih mašah in molitvah. Bog povrni tudi vsem, ki so za praznike prispevali za razne namene našega verskega središča ter pomagali pri PIRHOVANJU s pripravami, pri prodaji okrepčil in peciva in pri pospravljanju, ter vsem, ki so prispevali nagra-

de za srečolov. Med dobrotniki naj omenim tudi ansambel "Fantje treh dežel", ki so nam za velikonočno zabavo igrali brezplačno.

Naj omenim, da bosta v maju za dobrotnike središča opravljene dve maši.

SLUŽBE BOŽJE za nedelje so kot navadno ob 9:30 (pol ure prej prilika za spoved) dopoldan, ter ob sobotah zvečer ob sedmih. Ta seveda velja za nedeljsko. – Večerna maša bo tudi na prvi petek (6. maja), kateri sledi pobožnost v čast Srcu Jezusovemu, kakor večerni maši na prvo soboto sledi pobožnost v čast Srcu Marijinemu.

VNEBOHOD je tudi v Avstraliji zapovedan praznik. Zato bo pri Sv. Rafaelu na ta dan (četrtek 12. maja) večerna maša ob sedmih. Velik praznik so tudi binškošči, ki jih letos obhajamo na nedeljo 22. maja.

USTOLIČENJE novega sydneyjskega nadškofa bo v tukajšnji stolnici v četrtek 27. aprila ob 7:30 zvečer. Vsi smo vabljeni k udeležbi. Imeli bodo televizijski prenos (closed circuit) za množice zunaj cerkve in tudi v spodnji cerkvi (kripti). Novi nadškof nam je že znan, saj nam je pred leti blagoslovil zvonove, ko je opravljal službo nadpastirja zunanjega zapadnega dela sydneyjske nadškofije. Ime mu je **Edvard Beda Clancy** in je bil zadnja leta nadškof v Canberri. Naša narodna skupina mu je ob imenovanju poslala telegramske čestitke. Lepo se je zahvalil in prosil nas, naj ga podpremo z molitvijo.

SREČANJE MLADIH bo pri Sv. Rafaelu – letos že drugič – na nedeljo 1. maja. Zberejo se v sobi za odrom, ki je za silo pripravljena. Srečanja vodi pater Ciril. Prvega sestanka se je udeležilo na belo nedeljo nekaj nad dvajset mladincev. Toda kje so ostali? . . .

MAJSKO ROMANJE V Earlwood pride letos ravno na binškošno nedeljo, 22. maja. Ob treh popoldan bomo imeli pri lurški votlini sveto mašo in marijansko pobožnost. Letos, ko praznujemo sveto leto našega odrešenja, naj bi si vsi še posebej prizadevali za številno udeležbo pri verskih prireditvah. Naj omenim, da romanje zaradi slabega vremena ne bo odpadlo, le mašo bomo imeli v tamkajšnji cerkvi namesto pri votlini.

POSTNO ROMANJE, ki smo ga 6. marca priredili v Campbelltown, je pritegnilo komaj 200 rojakov. Nekateri pravijo, da jih še toliko ni bilo. Res zadnje čase opažam, da je vedno več prireditev, kar je znamenje aktivnosti. Žal le na zabavnem polju – vera in kultura sta potisnjeni v ozadje. Imam vtis, da za nekatere trajajo pustne prireditve kar cel postni čas. Prav o tem se mislim ob priliki bolj na široko razpisati.

SESTRSKO STANOVANJE za odrom dvorane kliče po strehi. V deževnem vremenu voda zamaka

spodnje prostore. Zidar je hitel, da je čim prej končal svoje delo – zdaj čakamo dobrotnikov za streho. Les za ostrejšje že imamo, pločevina, žlebovi in izolacija pa še niso naročeni, ker pač ni sredstev. Vedeti moramo, da bo morala biti dosedanja sestrka hiša podrtja in prostor pripravljen za parkališče, predno bo izdano dokončno dovoljenje za prireditve v dvorani. Zato se lepo priporočam dobrotnikom – dosedanjim in novim – v prepričanju, da nas tudi tokrat ne bodo pustili na cedilu. Saj notranja oprema lahko počaka, streha pa je važna in za vaše razumevanje že vnaprej hvala!

MATERINSKA PROSLAVA S PIKNIKOM bo v Merrylandu v nedeljo 8. maja po sveti maši. Pri sveti maši (ob 9:30) se bomo spomnili vseh naših živih in pokojnih mater, nato jih bodo otroci pozdravili s posebno igrico ter odrskim sporedom v dvorani. Predstavi sledi naš običajni piknik. Vabljeni!

RADIJSKE ODDAJE na 2EA v priredbi našega verskega središča lahko poslušate v nedeljo 1. maja (ob 7:30 zjutraj) in v torek 17. maja (ob 10:15 zvečer). Sploh naj bi vsi z zanimanjem sledili vsem slovenskim oddajam, saj samo tako dosegajo svoj namen. Zaželjni so tudi razni predlogi, kaj pogrešate v oddajah in kaj vam pri njih najbolj ugaja. Pišite na 2 EA, Slovenski program, P. O. BOX 21, G.P.O. Sydney, 2001.

STOJNICO v Merrylandu ima naše versko središče spet v petek 6. maja. V ta namen se priporočamo za prodajo primerne predmete: knjige in revije trajne vrednosti, obleko, lončnice, pecivo . . .

WOLLONGONG ima slovensko službo božjo na materinski dan (nedelja 8. maja) ob petih popoldan: kot običajno v Villa Maria kapeli. Pred mašo je prilika za velikonočno spoved.

CANBERRA je za slovensko mašo na vrsti v nedeljo 15. maja ob 11:30 dopoldan (Red Hill) in pred bogoslužjem je spovedovanje.

NEWCASTLE pride na vrsto za slovensko mašo v nedeljo 29. maja (peta nedelja v mesecu). Bo ob šestih zvečer v Hamiltonu. Pred mašo je še prilika za velikonočno spoved, saj je ta nedelja (praznik Sv. Troji-

ce) zadnji dan velikonočne dobe. Po maši imamo običajno čajanko v dvorani poleg cerkve.

IZ SRCA HVALA slovenskemu društvu v Canberri, ki se je lepo potrudilo za dostojen sprejem nadškofa dr. Alojzija Šuštarja in priredilo njemu na čast tudi slavnostno večerjo v svojem domu. Enako zahvala brisbanskemu društvu, ki je po maši organiziralo srečanje z nadškofom v dvorani poleg cerkve. Enaka zahvala rojakom v Wollongongu in Newcastleu, ki so prav tako organizirali ob obisku visokega gosta zakusko ter srečanje rojakov z nadškofom. Posebna zahvala gre seveda sydneyjskim rojakom za številno udeležbo pri pričakanju nadškofa na sydneyjskem letališču, za sijajno pomoč in organizacijo pri slavnostni službi božji, pri birmi in pri sporedu blagoslovitve dvorane. Možem, ženam in mladini: Bog povrni!

NOVI GROBOVI

V ponedeljek 21. marca je v Westmead bolnišnici umrl ANTON MATIJA DOMAJNKO. Rojen je bil na Stari gori (Videm pri Ščavnici) dne 25. februarja 1935. Leta 1955 se je v Bučkovcih poročil s Terezijo Kukovec, v Avstralijo pa je družina dospela leta 1962. Mnogo let so Domajnкови živeli v Geelongu (Vic.) in pokojnik je bil aktiven tudi pri tamkajšnjem društvu. Leta 1977 pa se je preselil k nam in pokojnik je bil zaposlen kot preddelavec pri Comalco Aluminium. Žal je vmes posegla zavratna bolezen, po raznih bolnišnicah so bolniku podaljševali življenje, končno ni bilo več ponoči. Nekaj dni pred smrtjo je pokojnik prejel zakrament svetega maziljenja in sveto popotnico ter tako lepo pripravljen odšel s tega sveta. Pogrebno mašo smo imeli pri Sv. Rafaelu v Merrylandu na petek 25. marca, ravno na praznik Gospodovega oznanjenja, pokopan pa je bil na pokopališču St. Marys.

Pokojnik zapušča dva sinova (Zvonka, 27 let, in Slavka, 25 let), ki oba živita v Geelongu, v Penrithu, kjer je zdaj živel, pa Štefico r. Horg, ženo drugega zakona. Njegovi starši so že pokojni, ima pa dve sestri v Mariboru. – Pokojnik je svojo bolezen res junaško prenašal in bil delaven do zadnjega. Na smrtni postelji se je hvaležno zahvaljeval za obiske in svoje tola-

SLOVENIAN FUNERAL SERVICE

Funerals of Distinction Pty. Ltd.

A.F.D.A.

724 5408

17 Railway Parade, Fairfield, 2165

72 3093

Sydneyjskim Slovincem v času žalovanja 24 ur dnevno na uslugo: v velikem Sydneyu, na deželi, v Canberri A.C.T., kakor tudi pri meddržavnih ali prekomorskih prevozihi pokojnih.

zil, naj ne žalujejo. Dotrpel je po nekaj dnevih hudih bolečin ves vdan v božjo voljo.

V ponedeljek 28. marca je v Yagoona Nursing Home umrl rojak IVAN PRECHLER. Rojen je bil 4. maja 1905 v Mariboru. Pred boleznijo je bil zaposlen v kuhinji Concord Repatriation Hospital-u. Od kar ga je zadela kap, je preživel v imenovanem domu za onemogle, ker je bil nepokreten. Pokopan je bil na veliki četrtek (31. marca) na slovenskem pokopališču v Rookwoodu (grob št. 72), maša zadušnica pa je bila opravljena pri nas dne 12. aprila. Pokojnik zapuščča v Mariboru brata Edvarda ter sestri Marijo in Anico.

V ponedeljek 11. aprila je v bolnišnici svetega Vincencija umrla ALBINA KERN r. Rojc. Doma je bila iz Gornjega Zemona (Ilirska Bistrica) kot hčerka Ivana Rojc in Marije r. Hrvat. Dne 7. februarja 1959 se je v Paddingtonu poročila z Janezom Kernom in zdaj poleg njega zapuščča še hčerko Suzano in sina Johna,

pa tudi sestro Ivanko por. Juriševič, brata Vinka in Evgena, v domovini pa še Cveto, Agico, Angelo, Tonta, Mileno in Ireno (starša pa sta že pokojna). Brat Ivan je umrl pred nekaj leti. Pokojnica je bila zaposlena pri Sterling Mesh v Marrickville. Bila je skrbna žena in mati, vedno delavna in vesela, nikoli v življenju resno bolna. Dne 11. marca je prvič začutila močne bolečine v glavi in kmalu nato je bila operirana. Po kratkem izboljšanju je nastopilo krvavenje, bolnica je izgubila zavest in nekaj dni kasneje dotrpela. Za odhod v večnost je bila pripravljena, saj je pred operacijo prejela zakramente, po poslabšanju pa ponovno še sveto maziljenje. Grob je dobila na našem pokopališču v Rookwoodu po pogrebni maši, ki smo jo imeli pri Sv. Rafaelu v četrtek 14. aprila.

Vsem sorodnikom omenjenih pokojnikov naše sozaljje. Bog in Mati božja tolažnica žalostnih naj jim bosta uteha. Mi vsi pa vključimo rajne v svoje molitve!

P. VALERIJAN

Srečanje

*Pozdravljena, kako lepo je seči ti v roko,
objeti te in potopiti v tvoje se oči,
pozdravljena!*

*Kdaj zadnjič stisnil sem te v objem,
kdaj božal svilene sem lase,
obrisal solze razočaranja,
pozdravljena!*

*Kako lepo je biti tu na obisku,
kako se spremenil je tvoj nasmeht!
Postarala sva se in postala razumljiva,
pozdravljena, kako je topla tvoja roka.*

*Ne obračaj se, ne skrbi za prtljago,
ne kliči moža in otrok,
ostani z mano, v objemu trdem,
pozdravljena, moja mala!*

*Kako dišiš po sreči in spoznanju,
da sva starejša, da sva si odpustila.
Kako drhtiš v objemu, moja draga,
pozdravljena, o hčerka mala.*

*Pozdravljena, kako lepo je seči ti v roko,
in pozabiti na oceane, ki so te mi vzeli.
Po dolgih letih spet objeti te in —
reči ne Nasvidenje, ampak Pozdravljena,
pozdravljena moja mladost, moje življenje, hčerka draga . . .*

DANIJELA HLIS THIRION

Pesem dveh src

roman

(DESETO POGlavJE: IZPOVED)

Prevedel Silvester Čuk
Ilustriral Lojze Perko

BERNARDOVEMU TISKOVNEMU SKLADU ZA NAŠE "MISLI":

\$21.— Olga Saulig; \$20.— Jože Potočnik, Vilko Pavlič, Uroš Stankovič; \$14.— Miro Novak, Ivan Cetin, Janez Lah, Ivan Mohar, Olga Lagondar, Bernard Zidar, Anton Brnc, Anton Knap, Mirko Petruša, Rezika Smolič; \$11.50 Julka Smole, Lojzka Feguš; \$10.— Anton Bogovič, N. N., Karel Štrancar; \$9.— Slavko Jernejčič, Stanko Vrankar, Maria Leber, Ernest Rutar, Marija Magdalenič; \$8.— Viljem Mrdjen; \$6.— Jože Konda, Valentin Lenko, Bernarda Zadel, Maks Brunčič; \$5.— Ludvik Tušek, Sofia Krojs, Dušan Zorc, Ana Vogrinčič, Valentina Marksel, Jože Marinč; \$4.30 Sylvia Goetzl; \$4.— Anka Brgoč, Silva Krčmar, Ivan Paušič, Franc Juha, Marija Kos, Terezija Simunkovič, Franc Plut, Maria Pfajfer, Frank Filisar, Dore Kavčič, Marija Gorjan, Zdenka Novak, Milka Tomažič, Jože Šoba, Ivan Fatur, Franc Pavlovič, Štefan Muzlaj, Tony Lovrec, Vida Koželj, Katrina Tkalčevič, Alojz Kofol, Rafael Žičkar, Jakob Božič, Branko Jerin, Andrej Lenarčič, Olga Metlikovec, Krista Golob, Franc Mautner, Ivanka Bobek, Drago Tomac, Zofija Brkovec, Herman Šarkan, Miroslav Colja, Slavko Hrast, Marija Spornjak, Albin Drašček, Irena Renko, Štefka Tomšič, Anton Berkopec; \$3.— Jakob Otorepec, Martin Pirc, Stane Kalc, Peter Bizjan; \$2.— Zofka Juryszczuk, Anton Volk, Albina Dekleva, Marija Gros, Kristina Hrast, Anton Muha, Lucija Sulič, Mihael Ulcej, Anton Kociper, Ivan Denša; \$1.— Franciška Mukavec, N. N., Gašper Čemernik, Miro Bole, Marta Ogrizek, Mihael Žilavec, Ivana Berginc.

NAŠIM POSINOVLJENIM MISIJonARJEM, TOGO, AFRIKA:

\$100.— Janez Šveb; \$50.— L.&M. Martin; \$40.— Marija Radin; \$20.— N. N., Ivanka Bajt z družino, (A.C.T.) namesto velikonočnih voščilnih kart prijateljem in znancem; \$18.— Anton Bogovič; \$10.— M. Bavdek (za lačne otroke); \$6.— N. N.

MATERI TEREZIJ V INDIJO:

\$70.— N. N. (Sydney); \$20.— N.N. (za lačne); \$10.— Anton Muha (za lačne).

Garth je stal na prvi stopnici in je teti Parkerjevi podajal pismo, ki ji je bilo padlo na tla.

»Lahko noč, miss Champion!« je odgovoril.

Za hip sta se srečala z očmi, toda ni ji ponudil roke in delal se je, kot da ne vidi roke, ki mu jo je napol ponujala.

»Sprla sta se!« je pripomnila teta Parkerjeva.

»Sirotka!« je rekla miss Lister. »Zelo rada jo imam, dobra duša je. Mislila sem, da je pametnejša kot me.«

»Zabita je kar se da!« jo je presodila teta.

»No, ja, saj ni sama kriva, da je taka. Svojega obraza pač ni delala sama,« jo je skušala opravičiti miss Lister.

»Res je, vendar se tudi nič ni potrudila, da bi si ga dala prenaraditi. Ona je utelešenje tega, čemur Walter Scott pravi 'narava v vsej svoji grdoti'.«

»Draga teta,« je z nekam utrujenim glasom posredovala miss Lister, »prihranite si napor, da navajate angleške klasike... Popolnoma odveč je, saj že tako ali tako dobro vem, da ste prebrali vse. Sva že pri moji sobi. Pojdite za nekaj trenutkov z menoj in izvolite sestti na divan, jaz pa bom sedla v tale razkošni naslanjač. Rada bi vam dala nekaj nujnih pojasnil... Nekaj bi vam rada povedala v zvezi z miss Champion. Ponavljam: plemenita duša je, do nje čutim pravo prijateljstvo. Ne morem trditi, da je lepa, pač pa ima lepo postavo in tudi obleči se zna okusno. Veliko denarja ima in lahko bi si kupila še več biserov, kot jih imam jaz, vendar je toliko pametna, da uvidi, kako se biseri njeni temni polti ne podajajo. Zelo rada imam pametne ženske. Take ženske moški obožujejo; ne zaradi njihove zunanosti, ampak zaradi tega, kar v resnici so in menim, draga teta, da je to resnični okras vsake ženske... Čez deset let bo miss Champion še prav to, kar je danes, jaz pa se bom morala na vse kriplje truditi, da bi ostala to, kar ne morem več biti — lepota. Glede Gartha Dalmaina pa tole: oči meče za vsako od nas, srca pa ne da nobeni. Njegove lepe besede in občudujoče oči še ne pomenijo ženitvene ponudbe, kajti on je eden tistih, ki iščejo idealno ženo in se ne bo poročil z nobeno, ki ne ustreza njegovemu idealu. Ne bo se ženil zaradi de-

Naš podzemski biser: Postojnska jama

narja, saj ga ima sam več kot dovolj; pa tudi če ga ne bi imel, ga ne bi skušal dobiti na tak način. Na svoji bodoči ženi tudi ne bo iskal lepote, kajti obožuje toliko lepih obrazov, da nikdar ne ve, če mu čez štiriindvajset ur ne bo kateri obraz ljubši. Ne bo se oženil niti z dobrotu, nadarjenostjo ali krepostjo, kajti v tem pogledu je Jane Champion njegov ideal. Ona pa je hkrati preveč bistra, da bi svojo grdoto ponujala takemu sladokuscu lepote! Povrh svega se čuti skoraj kot Garthova mama... Garth Dalmain, ta ljubki fantek, bo bridko razočaran, ko mu bo Jane rekla 'ne', to bo pa storila prav gotovo zaradi vsega, kar sem povedala. Ko se je te tri dni Garth smukal okoli mene, ste vi in še nekatere druge spremljale z očmi vsak najin gib in kar ganljivo verjele, da sva noro zatre-skana drug v drugega. Mislile ste, da kar poljublja tla, po katerih sem stopala jaz, da komaj še šteje ure, ki ga ločijo od mene. On pa je bil rad z menoj samo zato, ker sem ga razumela in mu pomagala, da se je pogovor sukal okoli nje. Ko bi me imeli zares radi, bi našli kak nenaden vzrok, da bi takoj zjutraj odpotovali... Zdaj pa, draga teta, nič več ne ostajajte tu in ne skušajte modrovati, kajti povedala sem vam prav vse, kar sem o tej stvari mislila. Mirno pojdite k počitku in pustite me, da enako storim tudi jaz, kajti obleka me kar tišči... Lahko noč, draga teta, sanjajte kaj lepega!»

Ko je teta odšla, se je Paulina slekla, ugasnila luč in odprla vsa okna. Dolgo časa je opazovala mirno angleško pokrajino, ki se je kopala v mesečeni. Potem je zašepetala: »Dobro sem vas branila, Garth, čeprav si tega niste zaslužili. Že pred nekaj tedni bi me morali opozoriti na Jane, da se ne bi brez potrebe govorilo o meni v zvezi z vami... Vi boste, mislim, še naprej vzdihovali za mese-cem. Ko boste odkrili, da ga ne morete doseči, se ne boste spomnili, da si poiščete nadomestek pri kaki zemeljski svetlobi!« je končala smeje in kar porogljivo, kajti rada se je pošalila tudi na svoj račun in ne le na tuj. Njeno srce ni hotelo priznati nobene izgube.

Ta čas pa je Jane na vrh stopnic zavila na levo ter počasi prišla do svoje sobe. Garth ni prijel roke, ki mu jo je ponujala in dobro je vedela, zakaj ne.

Ne bo ji več hotel stisniti roke kot prijatelj. Če mu je ne bo hotela podati za zmeraj, bo izgubila tudi prijateljski stisk.

To, kar je bilo med njima doslej, se ne more več vrniti.

Zaklenila je vrata za seboj.

Dobro mora premisliti vprašanje svoje in njegove pri-hodnosti. Oh, ko bi mogla zakleniti vrata vsem mislim, ki niso *on*, in sprejeti čudoviti dar ljubezni, ki ga ji po-klanja!

Vsaj za nekaj časa ga bo sprejela. Saj ima tudi ona pravico do ene ure sreče. Toda potem se bo morala odlo-čiti in prevzeti del bremena, ki ji gre, pomisliti bo morala na posledice, ki bi sledile iz njune poroke. Resno mora premisliti, kaj bi vse to pomenilo zanjo.

TUDI TO LETO POLET : 8. JUNIJA
MELBOURNE/SYDNEY – LJUBLJANA

in tudi zelo ekonomska prilika
za obisk lepe Slovenije:

Iz Melbourn: 8/6/83 ob 09.25 AM

Prihod v Ljubljano: 9/6/83 ob 04.55 zjutraj

Iz Sydneya : 8/6/83 ob 12.40

Obrnite se pravočasno na nas, da dobite podrobnejša pojasnila!

**Ne pozabite, da je že od leta
1952 ime GREGORICH dobro
poznano in na uslugo vsem, ki
se odpravljajo na potovanje!
PRIDEMO TUDI NA DOM!**

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

**1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Vic. 3109**

Telefon: 842 5666 (vse ure)

Jane se je prav dobro poznala. Zavedala se je, koliko je vredna, vendar ni bila sebična, da bi zdaj mislila samo na svojo lastno srečo.

Ni prižgala luči. Tipaje je šla do okna, ga odprla, vzela stol in sedla. Z lakti se je naslonila na okensko polico, z glavo na dlaneh, oči pa je uprla na teraso, ki je bila vsa zalita z mesečino.

Njeno okno je bilo skoraj točno nasproti kraju, kjer sta stala prej z Garthom. Razločno je videla kamnitega leva in vazo rdečih geranij.

Pred očmi ji je spet zaživelo, kar se je zgodilo tam.

Prepustila se je spominom.

Samo sprejeti mora Garthovo ponudbo in nikoli več ne bo samevala. Življenje bo imelo lepši, polnejši pomen... Garth jo bo vedno potreboval, ona bo vedno tu, da se odzove njegovemu klicu. 'Je dobro tako, dragi?' ga bo vprašala in Garthov glas bo vedno odgovarjal: 'Dobro je, duša!'

Jane se je v temi nasmehnila. V globini njene duše je drhtelo neko novo spoznanje. Sladki nasmeh je izdajal, da je naenkrat okusila pravo srečo žene: »On je moj, jaz sem njegova!«

Njeno srce se je darovalo brez pridržka in od veselja, da se more tako darovati, se je to velikodušno srce kar širilo.

Potem se je v njej zbudila mati in začutila je, kako se materinska nežnost prepleta s pristno ljubeznijo žene. V možu, ki ga ljubi, je mnogo otroškega. Zlasti to, da ne more biti brez nje, ljubljene.

(Nadaljevanje)

ZA CERKEV

V NOVI GORICI:

\$50.— N. N.; \$20.— N. N.; \$7.— T. R.

ZA SLOMŠKOV POSTOPEK:

\$50.— Franc Pongračič z družino.

BOG POVRNI DOBROTNIKOM!

*VERSKO SREDIŠČE V KEW ima
zopet na razpolago zalogo "Slovenskih
majic" s kaj pomembnim sporočilom:*

**IT'S
IN
EVERY
SLOVENIAN**

Majice so vseh velikosti. Cena je nekoliko poskočila od prejšnjih dveh dobav, pa vseeno ni previsoka: 4.50 dol. za velikost do vključno št. 14, nad to številko pa so po 5.— dolarjev. Poštnina seveda ni vključena, če bi kdo majico naročil po pošti.

*Fr. Basil A. Valentine, O. F. M.,
SS. Cyril & Methodius Slovene Mission,
Baraga House, 19 A'Beckett St., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 8118 in (03) 861 7787*

*Slovenske sestre – frančiškanske Brezmadežne
Slomšek House, 4 Cameron Ct., Kew, Vic. 3101
Telefon: (03) 861 9874*

+ Veliko noč smo letos res lepo preživeli in tudi vreme je bilo na naši strani. Pri obredih velike sobote zvečer kakor pri slovesni maši velikonočnega jutra je bila izredno lepa udeležba, zelo veliko obhajil, sodelovanje lepo in nobenih motenj izza cerkve, ki včasih tako kvarijo iskreno versko razpoloženje in doživetje. Na soboto zvečer je bilo sicer malo hladno, a nobenega vetra in zato ne prehudo. Za mašo velikonočne nedelje pa nas je pozdravljalo čudovito jutro Vstajenja, vse ožarjeno od sonca. Tisto prvo velikonočno jutro v Jeruzalemu ni moglo biti lepše . . .

+ Naj se na tem mestu zahvalim vsem, ki ste kakor koli pripomogli k lepemu praznovanju velike noči. Pevcem posebej in tokrat tudi pevskega zboru kluba "Jadran", ki se je ponudil, da pride pomagat našemu cerkvenemu zboru. Močni so po številu in po glasovih, zato je bilo petje med mašo zares mogočno. G. pevovodju Trampužu iskrena zahvala za sodelovanje!

+ Naših velikonočnih kuvertic se je doslej vrnilo 376 s skupno vsoto 4.576.50 dolarjev za vzdrževanje našega verskega in kulturnega središča. Vsem dobrotnikom naj Bog povrne z nebeškimi darovi!

+ Cerkevna nabirka pri obredih velikega petka je po vseh cerkvah za vzdrževanje svetih krajev iz Jezusovega življenja, ki so po vsej Palestini v oskrbi frančiškanskega reda. V ta namen smo letos nabrali 113.45 dol. Vsem Bog povrni!

Melbournskim Slovincem se priporoča
KAMNOSESKO PODJETJE

VIZZINI MEMORIALS

Verga Bros. Pty. Ltd.

9 TRAVALLA AVE., THOMASTOWN, VIC.

Telefon: 359 5509.

doma: 470 4046 in 470 4095.

Nagrobne spomenike izvršujemo po dogovoru.

Garancija za vsako delo!

+ V postnih šparovčkah so naše družine letos zbrale vsoto 533.36 dol., ki pa gotovo še ni dokončna, ker se vsako nedeljo še kakšno zakasneli šparovček vrne v zakristijo. Kot običajno bomo polovico oddali nadškofijski nabirki v pomoč deželam v razvoju, polovica pa bo za naše posinovljene misijonarje v Afriki. Iskrena zahvala vsem, ki so tako pridno nabirali ob svojih postnih žrtvicah! Upam, da so pri tem tudi duhovno rastle in pridobili.

+ Precej telefonskih klicev in nekaj pisem, pa tudi osebnih zahval sem dobil za letošnjo velikonočno uro na radiu 3EA: imeli smo jo v priredbi našega verskega središča na velikonočni ponedeljek zjutraj od sedme do osme. Veseli me, da sva s sestro Silvestro poslušalcem ustregla. Prav pa bi bilo, da bi svoje zadovoljstvo sporočili tudi vodstvu 3EA, kar bi naši zadevi gotovo koristilo več kot zahvala nama. Morda bi bil edini način, da bi ohranili kaj verskega na slovenski radijski uri: našo običajno božično in velikonočno uro ter petminutno versko razmišljanje vsaki četrtek zvečer.

+ Nedavno je nekdo vlomil v našo Baragovo knjižnico ter s silo odprl vse spodnje omare. Kar je verjetno tam iskal, ni našel, žal pa so šli z njim vsi ključki, ki jih je dobil v glavni omari za poslovanje knjižnice. Škoda je kar precejšnja, saj bo treba napraviti nova vrata na vseh omarah.

Pred veliko nočjo pa nam je nekdo ukradel tudi kip svete Bernardke iz lurske votline. Bil je iz cementa in težak, da ga je en sam človek težko dvignil. Res sem radoveden, komu ga bodo skušali prodati.

Nobena stvar ni več varna. Policija pa ima na brigi toliko umorov in hujšega kriminala, da se za takele vlome in kraje komaj zmeni. . .

+ Za kroni, s katerima je nadškof dr. Šuštar kronal sliko Marije Pomagaj z Jezusčkom, dobri ljudje kar sami od sebe (pričela je upokojenka gospa Frančiška Klun z darom petih dolarjev) prinašajo darove. Skupna vsota je že 132 dolarjev. Škofa dr. Leniča, ki je kroni za nas naročil, prevzel njih izdelavo in jo tudi izpeljal ter plačal, sem vprašal za stroške. Zdaj mi je odgovoril, naj za to ne skrbim. Iz srca se mu zahvalimo, zbrani denar pa mu bomo vseeno poslali, pa naj ga uporabi v kake druge dobre namene po svoji uvidnosti.

+ Dne 13. marca smo imeli krst pri slovenski maši v Bellparku. Za **Kati Doro** bodo klicali deklico v družini Andreja **Seljaka** in Dušanke r. Seklevski. Pri nas v Kew pa je bil krst 19. marca: **Anton** je sinko družine Antona **Tišlar** in Genoveve r. Humski. Prinesli so ga iz East Rosanne. – Pri obredih velike sobote je bil krščen **Simon Benjamin**, prvorojenec družine Andreja **Fistriča** in Anite r. Žele, Greensborough. – Dne 9. a-

prila pa je prinesla h krstu družina dveh doktorjev: Paul Desmond O'Dwyer in Kristina r. Tavčar, South Blackburn. Ljubko deklico bodo klicali **Maria Louise**. No, zdrava bo menda že, ko ima vedno dva zdravnika okoli sebe.

Nisem še omenil krsta, ki je bil 29. decembra pri Sv. Družini v Bellparku: Milan Gubič in Fiona Susan r. Kucharski sta krstila svojo prvorojenko **Melisso Susan**.

Vsem družinam naše iskrene čestitke!

+ Poroke so si v naši cerkvi sledile takole: Dne 26. marca sta si obljubila zvestobo **Darrel Eric McMahon** (po rodu iz Nove Zelandije) in **Marija Kržanič**, rojena na Jesenicah in krščena v Sp. Gorjah. S starši je živila v St. Albansu. — Isti dan sta stopila pred oltar tudi **Darko Ivan Bencich** in **Sonja Krčmar**. Ženin je bil rojen že v Avstraliji (v Melbournu in krščen v North Brunswicku), nevesta pa je bila rojena v Celju in krščena v Polzeli. — Dne 9. aprila je bila poroka **Ivorja Daniela Cenčiča** (rojen in krščen v Ringwoodu) ter **Vesne Margarete Pavlič** (rojena v Melbournu, krščena v North Brunswicku). — Isti dan je bila pri nas še ena poroka: **Miro Žužič** (iz Sv. Ivana od Šterne v Istri) je dobil za življenjsko družico **Effemijo Peteh**, prav tako iz istrijske družine, rojena v Melbournu ter krščena v East Brunswicku.

Naj tu dodam kar tri poroke sinov slovenskih družin geelongške naselbine: Dne 29. januarja se je v glavni geelongški cerkvi Matere božje poročil **Daniel Gorup**, sin pokojnega Maria in Anice Gorup. Za življenjsko družico si je izbral **Ildiko Looz**, že tu rojeno dekle madžarskega rodu. — Dne 5. februarja sta se pri Sv. Družini v Bellparku za vselej srečala **Rajko Seljak** in **Jenny Blankenspoor**. Nevesta je holandskega rodu, ženin pa iz družine Alojza Seljaka. — Dne 16. aprila pa sta se prav tako v Bellparku vzela **Albert Konšak** ter **Zlatica Šoštar**. Albert je že tukaj rojen, nevesta pa je prišla nedavno iz Slavenske Požege.

Vsem novoporočenim parom obilo blagoslova!

+ Na prvo majsko nedeljo (letos 1. maja) po deseti maši bo v dvorani **MATERINSKA PROSLAVA** v priredbi Slomškove šole in sodelavcev. Vsi vabljeni, marnice seveda še prav posebej! Poleg odrskega nastopa bo tudi domača zakuska. Gospodinje naprošam, da kaj prinesejo na mize, saj so navadno zelo darežljive za takale naša srečanja.

+ Na strani 87 te številke je omenjeno, da imamo zopet v zalogi "slovenske majice" (z napisom: It's in every S-LOVE-NIAN!) Vseh velikosti in po ceni 4.50 dol. do vključno 14 številke, večje od te pa so po pet dolarjev. Kupiti jih morete ob nedeljah po

Še malo spomina na obisk ljubljanskega nadškofa in metropolita: **DR. ŠUŠTAR** mašuje v naši cerkvi v Kew. Z njim somašujeta p. **Ambrose Ryan**, bivši avstralski frančiškanski provincial in zdaj predstojnik semenišča v Box Hillu, ter p. **Bazilij**. (Sobota 5. februarja, pred slovesnim kronanjem podobe Marije Pomagaj.)

maši v Baragovi knjižnici — dokler seveda ne bodo pošle . . .

+ V mesecu maju bomo združevali šmarnice z vsemi nedeljskimi mašami, pobožnosti v tednu pa bomo ob nedeljah sproti oznanjevali. Udeležujte se te tradicionalne vdanosti majniški Kraljici, ki je tudi naša slovenska Kraljica!

+ Na četrto nedeljo v aprilu (24. aprila) bo redna slovenska maša v Morwellu, na četrto majsko nedeljo (22. maja, ne na peto 29. maja!) pa imamo slovensko mašo ob petih pop. v Wodongi. — Geelong ima slovensko mašo na drugo nedeljo vsakega meseca ob 11:30, St. Albans pa na isto nedeljo ob peti uri popoldne.

NOVEGA nadškofa zamejske Gorice smo omenili med novicami "izpod Triglava". **P. Anton Vital Bommarco** je bil 6. januarja posvečen v baziliki svetega Petra v Rimu.

Naslednji dan je novoposvečeni goriški nadškof imel prvo škofovsko mašo v rimski cerkvi svetih Apostolov, ki je poleg vrhovnega sedeža predstojništva minoritov. Tam so se zbrali romarji goriške nadškofije (okrog 700 vernikov in 40 duhovnikov), uradna delegacija s kapitularnim vikarjem Msgr. Ristitem, predsednik pokrajine Cumpeta z nekaterimi svetovalci, goriški župan Scarano z dr. Damjanom Paulinom in nekaterimi drugimi svetovalci. Tudi zastopstvo skupnosti s Cresa se je udeležilo te slovesnosti. Poleg italijanskega govora je nadškof spregovoril tudi v slovensčini. Tole je povedal:

Dragi bratje in sestre! Vesel sem, da lahko danes pozdravim v vašem materinskem jeziku tudi predstavnike slovenske skupnosti, ki so prišli v Rim na moje škofovsko posvečenje. Dejstvo, imeti v škofiji en jezik več, še eno kulturo, smatram kot neizmerno bogastvo, če le-to prispeva k večjemu ravnovesju in čim popolnejšemu skupnemu življenju ter medsebojnem sodelovanju. Prosimo torej danes, naj nam sveti zavetniki in mučenci naše goriške nadškofije, hčerke oglejske Cerkve, ki je bila skrbna mati vere in civilizacije naših dveh narodov, podare milost, da si bomo vedno prizadevali za rast naših občestev in medsebojno delovanje."

Za škofovsko geslo si je novi goriški nadškof osvojil geslo svojega redovnega sobrata sv. Maksimilijana Kolbeja: Dajaj samega sebe drugim, to je prava ljubezen!

KAJ ZANIMIVE in obenem pomisleka vredne podatke je zbral v Hamburgu živeči madžarski profesor Istvan Kende. Mož namreč zbira podatke o vojnah, ki so izbruhnile že po drugi svetovni vojni. Prišel je do zaskrbljujočih ugotovitev: V letih od 1945 pa do 1981 je bilo po svetu kar 148 vojaških spopadov. V

njih je izgubilo življenje 25 milijonov ljudi. Bitke so potekale na ozemlju 77 različnih držav. Zlasti so vojne in revolucije prizadele Latinsko Ameriko, Afriko in Azijo.

UMRL JE ob koncu lanskega leta v Venecueli izseljenski pisatelj **LOJZE ILIJA**. Rodil se je leta 1905 na Spodnjem Brniku, zupnija Cerklje pri Kranju. Po gimnaziji je najprej študiral bogoslovje, nato je prestopil na pravno fakulteto. Naši bralci ga poznajo po delih, ki jih je napisal. Zlasti morda po knjigi "Zadnji rabin v Ljubljani", ki jo je pred nekaj leti izdala med svojimi rednimi knjigami celovška Mohorjeva družba. Ali pa po knjigi "Huda pravda" iz časa zadnje vojne in revolucije v Sloveniji, ki je izšla v Argentini.

SIMFONIČNI ORKESTER RTV Ljubljana je bil na več kot mesec dolgi turneji po Združenih ameriških državah. Od 27. februarja, ko so prvič nastopili, pa do zaključka 28. marca, so imeli 25 nastopov, zadnjega v Miami v Floridi. Za umetniškega vodjo orkestra, Antona Nanuta, je bilo to gostovanje po Ameriki že tretja turneja in tretji nastop v znameniti Carnegie Hall, kjer je že dvakrat prej dirigiral orkestru Slovenske filharmonije.

DIPLOMATSKIH ZASTOPSTEV je pri Vatikanu iz leta v leto več: v začetku našega leta je bilo njih število 105 iz držav vseh petih celin. Res v Vatikan ne vodijo trgovske poti, a človek potrebuje še kaj več kot samo kruh. Vsekakor je visoko število zastopstev raznih držav in njih vlad lep dokaz, da Vatikan mora svet hočeš-nočeš priznati kot svetovno silo, ki tudi brez bomb, tankov in vojaštva nekaj pomeni...

DRŽAVE si danes rade ustrežejo z raznimi zanimivimi razstavami, ki širijo obzorje državljanov in so po svoje nekaj izrednega za vse. K temu je pripomogel tudi tehnični napredek v prometu, ki je napravil prevoz kakor razstavljanje pomembnih umetnin ali arhivskih kosov lažji, hitrejši in boljši. (Če tudi varnejši, je seveda drugo vprašanje, a za to poskrbe visoke zavarovalnice.) Tako je tudi uprava vatikanskih muzejev in arhivov plemenito ustregla željam Amerikancev: letos bo na razstavi po muzejih in galerijah v New Yorku

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

TOBIN BROTHERS
funeral directors

North Melbourne 189 Boundary Road, 329 6144

Malvern 1382 High Street, 509 4720

Noble Park 505 Princes Highway, 546 7860

Frankston 232 Cranbourne Road, 781 2115

Mentone 93 2460

NA USLUGO V ČASU ZALOVANJA

(in kasneje tudi v Chicagu ter San Franciscu) 237 umetniških del in dragocenosti iz vatikanskih arhivov. Marsikdo, ki mu nikoli ne bi bilo dano, da bi jih videl v Vatikanu, si jih bo lahko ogledal.

MADAGASKAR je dobil slovenske zvonove, ki jih je za svojo cerkev v Ankarani v livarni Ferralit v Žalcu pri Celju naročil misijonar Janko Kosmač. Kot piše, so bili njegovi črni verniki lepih glasov iz zvonika zelo veseli. Skupna teža zvonov je 533 kilogramov. Slovenski misijonski dobrotniki so jih plačali ter jih preko Genove z ladjo poslali v dar svojim črnim bratom in sestram. — Cerkveni zvonovi so na Madagaskarju važnejši kot morda marsikje drugod po svetu. Tam ljudje dejansko še nimajo ur in zato jim prav zvonjenje dobesedno oznanja čas, ko jih opozarja k molitvi in vabi v cerkev.

V **CANBERRI** je prav tó dni SUMMIT — konferenca, ki se trudi najti pot iz avstralske gospodarske krize in visoke brezposelnosti. Tako unije kot delodajalci skušajo najti skupno točko (koliko bo pomenila kasneje v praksi, je veliko vprašanje in se bo pokazalo v bodočih mesecih!), ki naj bi združila napore vseh in dobrobit vsem. Kaj čudno pa se sliši, da v Sydneyu istočasno unija gradbenih delavcev zahteva 36-urni delavni teden ter obenem 40 dolarjev povišice tedenski plači . . . Čudna logika, ob kateri res ne moreš kaj prida pričakovati.

MARY KATHLEEN se imenuje naselje, ki so ga zgradili v severno-zahodnem Queenslandu komaj pred 26-imi leti ob novoodprtem in mnogo obetajočem rudniku urana. Dvesto hiš je zrastle kot gobe po dežju za družine, katerih očetje so našli tu zaposlitev — in leta 1960 je izgledalo, da se bo naselje še razvilo ter se razširilo. Pa je prišel zastoj, naročila za Britanijo in Japonsko so bila izvršena, dragocena ruda domala izčrpana . . .

Od nekdanj tisoč prebivalcev jih je danes v naselju Mary Kathleen še komaj 33. Kmalu jih bo ostalo sa-

mo še 6, da končajo zadnja dela demontiranja in posprave. Sedemdeset od dvesto hiš je že prodanih in odpeljali so jih na vse strani, ostale bodo šle v teh dneh. Tako Mary Kathleen vsaj ne bo ostala zapuščená ter prepuščena razpadanju, kakor druga podobna naselja, ki jih danes imenujemo "ghost towns". Ko bodo izravnali teren, bo v nekaj letih samo še velika in z vodo napolnjena jama spominjala na nekdanji rudnik ter naselje ob njem. Ime Mary Kathleen se bo izgubilo iz bodočih zemljevidov in črtali ga bodo iz seznama poštnih uradov Avstralije. . .

Po svoje zanimiva moderna smrt naselja, ki si jo jke v Evropi ali marsikje na svetu ne moremo predstavljati. Morda, a samo v nasilju vojne vihere, ne tako mirno in preračunano, kakor da bi bolnik umiral na postelji . . .

"KATOLIŠKI MISIJONI", edini slovenski misijonski mesečnik, obhaja letos 60-letnico obstoja. Pričeli so ga lazaristi in njih prvi urednik je bil Andrej Tumpelj CM. Do nacistične okupacije v letu 1941 so ga tiskali v lastni tiskarni v Grobljah pri Domžalah, ko jim je bilo misijonišče Groblje odvzeto, se je misijonski mesečnik preselil v Ljubljano. Ko pa je bilo delo oo koncu druge svetovne vojne zopet onemogočeno po novi "osvoboditvi", so začeli "Katoliški misijoni" izhajati v tujini: najprej kot razmnoženina v Italiji, nato v tisku v Argentini, kjer zdaj slavijo svoj visoki jubilej. Danes predstavljajo vse slovenske misijonarje, saj v domovini nimajo podobnega misijonskega glasila. Kljub finančnim težavam so se nam za šestdesetletnico predstavili v okusni obliki z barvno naslovno stranjo. — Tudi avstralski Slovenci misijonskemu glasilu ob jubileju iz srca čestitamo! Le naj pozivljajo med Slovenci po širnem svetu misijonsko misel ter naj dočakajo še veliko novih jubilejev!

V Avstraliji skrbe za poverjenišvo "Katoliških misijonov" slovenske sestre v Kew: nabirajo naročnino, sprejemajo nove naročnike ipd.

Ortopedske lesene čevlje (cokle) morete kupiti pri slovenskem podjetju, ki jih ročno izdeluje in razpošilja po vsej Avstraliji in po želji tudi v Evropo (za naročilo dveh parov poštnine ne računamo). Imamo v NSW največjo zalogo in izbiro vseh velikosti in raznih barv. Izdelujemo tudi vsakovrstne čevlje po naročilu (ročno delo). — Za naročbo in informacije telefonirajte (v slovenskem ali angleškem jeziku).

Handmade
CLOGS

Z naročilom
po pošti
pošljite obris noge!

SA-KLEN

Phone: (2)699-6477

185-187 REGENT STREET, REDFERN, N.S.W. 2016

Delavnica in trgovina na istem naslovu, ne daleč od glavne sydneyske postaje (prostora za parkiranje vedno dovolj!).

Odprto sedem dni na teden: Od poned. do petka od 8 do 5:30, ob sobotah od 8 do 12 in ob nedeljah od 10 do 4 pop.

kotiček naših mladih

Dragi striček! – Verjetno bom z nagradno slikico pirhov prepozna. Veš, sem bila strašno zaposlena za praznike. Zato pa Ti prilagam pesmico, za katero upam, da jo boš objavil v Kotičku, da se jo bodo tudi drugi otroci naučili.

Lepe pozdrave tebi in vsem slovenskim otrokom pošiljam iz Sydneya! – **Ingrid Lipovž**, 9 let, Fairfield, N. S. W.

Hvala za pisemce in pesmico, ki pa bo morala počakati za prihodnji mesec. Pozdrav! – Striček.

Dragi striček! – Odločila sem se, da Ti napišem nekaj vrstic. Povedati Ti moram, da sem tudi jaz pozdravila gospoda nadškofa in sicer v Morwellu. Šopek rožic sem mu dala in oblečena sem bila v narodno nošo. Vesela sem bila in se sedaj še rajši učim slovensko. Imam tudi čitanko, iz katere me mama ob nedeljah uči brati, v zvezek pa pišem naloge.

Za danes končam. Pošiljam Ti pobarvane pirhe.

Lepe pozdrave od – **Lidije Lapuh**, Morwell, Vic.

Dragi striček! Pobarvala sem pirhe in jih pošiljam za nagradno žrebanje. Mogoče bom pa le jaz izbrana. Moja mama pa mi je dala izrezek iz časopisa, naj ga dam v pismo zate. Mora že biti kaj zanimivega zate. Pozdravljen od **Mojce Debevec**, Ryde, N. S. W.

Mami se lepo zahvali za izrezek o našem mojstru čopiča, Stanislavu Rapotcu, ki letos praznuje sedemdesetletnico. – Striček.

Dragi striček! – Moja sестrica Veronika je dobila nagrado za lepo pobarvano božično sliko v Kotičku. Jaz pa nisem bila nič žalostna, ko nisem dobila. Bom pa rajši napisala, kako smo letos delali butarice za cvetno nedeljo. Mama je narezala zelenih vejic od rožmarina in ciprese. Vse smo nesli s sabo v Kew, ko je prišla sobota. Delali smo v razredu, tam kjer je slovenska šola. Prižgali smo luč, ker je bilo pretemno. Prišlo je deset ljudi in samo dve deklici. Vsi smo hite-li. Jaz sem rezala papirčke, iskala barve in štela butarice. Sestra Ema nam je prinesla dobrega čaja.

Otroci, pridite tudi vi drugo leto pogledat, kako lepo je, ko se delajo butarice!

Striček, jaz rada pišem po slovensko in tudi berem. Vse pozdravlja – **Barbara Smrdel**, 9 let, Bulleen, Vic.

DRAGI OTROCI! Lepo ste sodelovali pri barvanju pirhov. Hvala za poslana risbe in tudi številna pisma. Nagrada za najlepše pirhe gre tokrat **MOJCI DEBEVEC** v Sydney. Čestitamo in še kaj se oglasi! – Striček

**LE KAJ NAJ LEPEGA
VAM DAMO ZA DARILO,
PREVZVIŠENI,
DA VAS BI PRAV RAZVESELILO?
KAR NAJDRAŽJEGA IMAMO:
SRCA SVOJA V DAR VAM DAMO!
ŠE MNOGO, MNOGO LET ŽIVLJENJA,
BREZ SKRBI IN BREZ TRPLJENJA,
NA TEM SVETU BOG VAM DAJ,
A NA DRUGEM SVETU – RAJ!**

DRAGI STRIČEK!

V Kotičku sva čitala pesmice, ki so jih otroci povedali gospodu nadškofu, ki je bil na obisku med nami iz Ljubljane. Midva sva pa na "Plancici" v Springvale tudi pozdravila nadškofa s pesnico, ki jo pošiljavala za Kotiček. Saj jo boste objavili, kajne?

Pri pesmici se lahko izpusti beseda "Prevzvišeni" in se lahko tudi koga drugega z njo razveseli: mogoče mamico ali pa ateka za god ali rojstni dan. Midva sva prav s to pesmico pozdravila pred par leti v Kew tudi Vas, dragi striček, ko ste praznovali srebno obletnico od svoje nove maše. Ali se še spominjate?

Vse otroke, ki berejo in pišejo v Kotiček, lepo pozdravlja, najbolj pa Vas, dragi striček! – **Lidiya** in **Tony Lenko**, 8 let, Mulgrave, Victoria.

Seveda se še spominjam, kako sta mi deklamirala ob 25-letnici mašništva, ne bi pa več vedel, da sta mi deklamirala prav to pesmico, s katero sta zdaj pozdravila nadškofa. Rade volje jo objavljam, kakor tudi vajino sliko. Le vedno ostanita tako nasmejana kot sta na sliki. Pa seveda tudi pridna, da vaju bosta mama in atek vesela. – Striček.

JERILDERIE, N. S. W. – Uredništvo MISLI naprošamo, da bi objavili tole našo žalostno novico vsem poznanim po širni Avstraliji: Dne 6. aprila 1983 je našo drago mamo **ALOJZIO DRAŠČEK** Bog vzel k sebi. Pokojnica je bila rojena v Kalu nad Kanalom dne 17. junija 1895. V Avstralijo je prišla s svojim sinom kot vdova dne 7. septembra 1949: ameriška transportna ladja "Marine Jumper" ju je pripeljala. Udomovila sta se v Jerilderie, N. S. W., kjer sin še vedno slušuje pri P. M. G. Telecom.

Dokler je mogla mama hoditi, je rada obiskovala znanca in domačinske prijatelje, ki živijo v okolici Melbourne, Alburyja in Wagga Wagga. Vsem se zdaj lepo zahvalimo za molitve in zadnji pozdrav, posebej tistim, ki so jo z nami spremili k večnemu počitku.

Mama je v svoji starosti in boleznih veliko premislila in še pred smrtjo je mislila na druge ne zase: prosila je ljubega Boga za mir in zdravje na svetu. Naj ji zdaj Gospod podeli miren odpočitek v svojem naročju, saj mu je vse življenje tako zvesto služila. Bralcem Misli, katere je tako rada prebirala, jo priporočam v spomin pri molitvah.

Z iskrenimi slovenskimi pozdravi! – Sin **Albin Drašček z družino**.

Tudi od mene globoko sožalje ob izgubi drage mame! Kot vidim, je ista ladja pokojnico s sinom pripeljala v Avstralijo, kakor isto leto par mesecev pozneje mene v ZDA. Res, iz različnih krajev smo, pa tolikokrat mimogrede spoznamo, da imamo kaj skupnega. Do danes nisem vedel, da je "Marine Jumper" vozila begunce tudi v Avstralijo. – Urednik.

NORTHCOTE, VIC. – Kako hitro mine leto in zopet poravnavamo naročnino za MISLI, ki že dolgo vrsto let prihajajo redno v našo hišo. Naj se ob tej priliki prav iz srca zahvalimo za trude in skrbi, ki jih imate z izdajanjem našega mesečnika. Zelo bi ga pogrešali, če bi ga ne imeli. Vedno najdemo na njegovih straneh

križem
australske
slovenije

veliko zanimivega in poučnega. Tudi stenski koledar v decembrski številki nam je všeč in dobrodošel ter nas skozi vse leto spominja po domače na praznike in nedelje, pa na toliko drugih spominskih dni naših najbližjih, ki so pa vendar daleč za morji. Prav MISLI nam vedno prinesejo košček domovine – hvala zanje še enkrat! – A. in N. Hrast.

IZ BREWARRINE, N. S. W., je prišla vest, da je tam dne 12. marca letos umrl rojak **MARTIN TURK**. Odpovedalo mu je srce. Pokopali so ga po pogrebni maši v tamkajšnji katoliški cerkvi na krajevno pokopališče.

Pokojni Martin je bil rojen v Bušči vasi na Dolenjskem dne 2. maja 1926. Po vojni je kot begunec najprej emigriral v Južno Ameriko, od koder se je kasneje preselil v Avstralijo in si tukaj ustvaril svoj dom ter tudi svoje podjetje. Po pripovedovanju je bil po vsej okolici znan kot dober in zanesljiv ter zato spoštovan mož gradbene stroke. Ob smrti zapušča ženo in tri sinove iz prvega zakona, katerih mati je umrla že pred več leti. Poleg sorodnikov v domovini ima tu v Avstraliji brata Janeza, ki z družino živi v Geelongu. Vsem naše iskreno sožalje! Pokojnemu rojaku želimo počitek v miru božjem! – P. B.

ST. ALBANS, VIC. – Res smo pozni, pa vseeno je bolje kasno kot pa nikoli, ali ne? Dne 16. februarja je slavila znana tukajšnja slovenska mamica **Albina Zitterschlager** svoj visoki življenjski jubilej: osemdesetletnico, kar je, – menda v Ljubljani – prijokala na

Dr. J. KOCE, Flat 2, 139 High St., Kew, Vic. 3101 — Tel. 862-3027

(Najstarejši tudi po letih objavljanja oglasov v Mislih)

ČE HOČETE POTOVATI,

se z zaupanjem obrnite name. V moji odsotnosti me nadomestuje v uradu gospodična **MARIJA (Kušeta)**, ki vam bo šla v vsem na roko. Če pridete na agencijo, vprašajte za **MARIJO**, lahko pa ji tudi telefonirate na telefon agencije: 654 - 1233

**TOUR WORLD INTERNATIONAL, 49 Exhibition Street,
Melbourne, 3000 — Tel. 654 1233, Consultant Dr. J. KOCE**

svet. Družina je bila med prvimi, ki se je od naših rojakov naselila v tedaj rastočem naselju St. Albans. Moza Stanka je naša jubilatka izgubila pred nekaj leti, bila pa je za svoj pomembni rojstni dan obdana od štirih otrok, od katerih je ena hčerka redovnica s. Marta Marija, Sonja, Marko in Silvo pa poročeni in vsi s svojimi družinami v St. Albansu. Deset vnukov je čestitalo stari mami in seveda so ji želeli, da bi jo še dolgo imeli. Isto ji želimo tudi vsi, ki poznamo Zitterschlagerjeve že dolgo vrsto let. In naj dodamo, da tudi MISLI prihajajo v njihovo hišo prav od začetka. Mesečne slovenske maše v St. Albansu naša jubilatka menda še ni nikoli zamudila, med mašo pa redno sodeluje s petjem – zglej mlajšim, ki se v cerkvi boje odpreti usta.

Zitterschlagerjevi mami kličemo iz srca: Še na mnoga mnoga zdrava leta! – Poročevalec.

MÜNCHEN, Nemčija – Zdaj po prejemu decembrske številke dragih MISLI sem uvidel, da mi manjka avgustova številka lanskega letnika. Nekje se je morala izgubiti. Ker bi vsekakor rad imel celotni letnik, bi prosil cenjeno upravo, da mi ponovno pošlje manjkajoči izvod. Zelo Vam bom hvaležen za prijaznost.

Kot sem bral v ljubljanski "Družini", je avstralske Slovence nadškofov obisk precej razgibal. Gotovo bomo v naslednjih številkah MISLI brali kaj več poročil o tem.

Vsem želim zdrave in vesele velikonočne praznike in seveda tudi obilo slovenskih pirhov, četudi tako daleč od rodne grude. Bodite pristrčno pozdravljeni! – **Branimir Pistivšek.**

Opali

Ogleduješ po lepem darilu, zlasti morda pred obiskom domovine?

Oglasi se pri nas: imamo bogato izbiro **BRUŠENIH OPALOV** in **DRAGIH KAMNOV** izdelujemo pa tudi

ZLATNINO in **SREBRNINO** po lastnih načrtih ali Vaših željah.

Ko kupujete opale, drage kamne, zlatnino, zaročne in poročne prstane . . .

OBIŠČITE NAS!

Pomenili se bomo v slovenskem jeziku!

KOVAC'S GEMS & MINERALS

291-293 WATTLETREE ROAD,
EAST MALVERN (Melbourne), 3146
Telefon: 509 1611

SYDNEYSKIM ROJAKOM

nudi

BOLOGNA SMALLGOODS

Telefon
728 1717

7 QUEST AVE.
CARRAMAR, 2163

sveže meso, kvalitetno suho meso,
raznovrstne salame in druge mesne izdelke.

Za razne priložnosti po naročilu
spečemo tudi celega prašička.

Hitra in brezplačna dostava.

Obrnite se na nas!

Priporoča se lastnik podjetja

J. & A. ŠKRABAN

CANBERRA, A. C. T. – Ko sem prejel decembrske MISLI, je bil zame pravi šok, da ima list dolg. Ker sem od neke osebe slišal, da urednik laže, sem se spravil prešteti vse darove za Sklad v letu 1982 in dobil številko celotne vsote: 5,940 dolarjev. Tako ta račun kaže 494 dolarjev mesečno. Mislil sem, da je to denar za vsako izdajo MISLI, a kako je to mogoče, ko pa govorite o dolgu? Kaj gredo res naši darovi rdečim v žrelo, ki lista ne plačujejo? Ne bomo več pošiljali denarja za Sklad, ker je tako zavržen! – N. N. (podpis in naslov).

To pismo sem dobil za novoletno "darilo". Vzel je, kot vidite, kar precej časa, da sem ga končno sklenil – brez podpisa in imena okraja – objaviti v MISLIH. Nič ne de, da bralci vidijo tudi to stran uradnikovih in upravnikovih težav: finančne skrbi so pač samo skrbi, nerazumevanja in nezaupanja s strani bralcev pa boljijo . . . In morda je še več naročnikov, ki tako mislijo – naj dobe moj odgovor!

Nisem pričakoval, da bo tisti zadnji odstavek v uradnikovi besedi na drugi strani decembrskih platnic ("...Naj pošepnem: To leto je bilo prvo od pričetka MISLI, da naročnina, darovi v sklad in oglasi niso pokrili računov izdaje in poštne...") tako čudno odjeknil. Mimogrede je bil povedan in res stoo odstotno je takrat tudi držal. Danes moram dodati, da je mesec kasneje poravnava nekaterih lanskih oglasov in nekaj

zakasnele naročnine potegnili MISLI iz vode, a komaj, komaj . . .

Dragi N. N., številke darov v Sklad, ki si jih tako pridno sešteval, drže (sicer si se pri računanju uštel za nekaj dolarjev, a nič ne de). Moral pa bi me ob njih tudi vprašati, koliko je račun za vsako izdajo MISLI. Odgovor na to nudim na drugi strani platnic te številke.

Tistega, da "gredo naši darovi rdečim v žrelo", pa pri najboljši volji ne razumem. Ni vsakdo rdeč, ki lista ne plačuje; žal pa je dosti običajnih brezbriznežev, ki finančnih težav lista ne vzamejo zares in so neredni plačniki naročnine. Prav sleherni list ima take neodgovorne naročnike in vsaj nekaj časa potrpi z njimi v upanju, da se bodo končno le spomnili na bralčevo dolžnost. Zato naj za konec pribijem: denar v Sklad ni "zavržen", ampak bistveni doprinos, brez katerega tudi N. N. v Canberri ne bi zmožl redne naročnine, ker bi morala biti – z ozirom na vedno naraščajoče stroške in neredno ter zaostalo naročnino – vsekakor previsoka. – Urednik in upravnik.

REŠITEV Besednice z uganko v zadnji številki:

Besede v besednici pomenijo: 1. postni čas; 2. križev pot; 3. spovednik; 4. spokornik; 5. pobožnost; 6. nagrobnik; 7. vstajenje; 8. Odrešenik; 9. velika noč.

Črke gornjih besed, v Besednici na pikicah (tu so v mastnem tisku) povedo pravilno sestavljene, da o veliki noči simbolično predstavlja Jezusa – VELIKO-NOČNO JAGNJE.

Rešitev so poslali: Vinko Jager, Slovenske sestre v Slomškovem domu, Francka Anžin in Marija Špilar, Zalika Svenšek, Jože Grilj, Lidija Čušin in Ivan Lapuh. Izžreban je bil tokrat Ivan Lapuh.

Policaj je zavpil za kolesarjem: "Hej! Luč vam ne sveti in zvonca tudi nimate . . . Ustavite!"

Kolesar: "Ne morem, ker tudi zavore ne primejo!"

*

Vedno je rekla, da mora dobiti za moža človeka, ki bo šel zanjo skozi ogenj in vodo. In res je dobila moža gasilca.

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje je MARIO BENULIČ (v zadnji številki smo po pomoti napisali MIRKO namesto MARIO). Doma je iz Podgrada, kjer je bil rojen 8. novembra 1952, v Avstralijo pa je prišel 16. decembra 1971. Pred leti je bil v Canberri, kjer se je tudi ponesrečil. Okrog osem let se ni oglasil domačim in mama je v velikih skrbeh za sina. Lepo prosimo, javite uredništvu MISLI, če kaj veste o pogrešanem!

Melbournski rojaki!

Želite morda kupiti po zmerni ceni KOKOŠI, ali zares SVEŽA JAJCA?

Oboje Vam nudi kokošja farma

Bruna in Alme SDRAULIG

(komaj miljo in pol od Slovenskega grička v Elthamu).

Research Warrandyte Road, RESEARCH

Telefon: 437-1868

E. Z. OFFICE MACHINES

Zastopnik podjetij Olympia in Adler strojev se melbournskim Slovincem priporoča za prodajo novih in starih pisalnih, računskih in podobnih strojev vseh znamk. Izvršujemo vse vrste popravil!

V zalogi imamo slovenske črke ČZŠ, ki jih Vaš pisalni stroj morda še nima.

EMIL ZAJC

1 Yarra Court, N. DANDENONG, Vic. 3175

Telefon: 795 6937

SI MORDA TUDI TI ŠE DOLŽAN ZA NAROČNINO?

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES Pty. Ltd.

182 Norton Street, Leichhardt, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevezemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom:

V. FERFOLJA,

J. M. THAME,

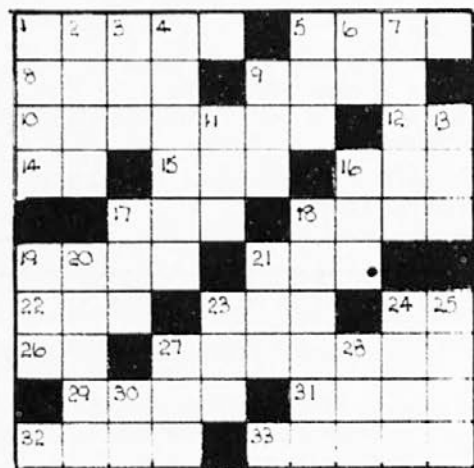
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — "Tariff, Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezni, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds.)

Telefon: SYDNEY 560 4766 in 560 4490

Križanka (Ivanka Žabkar)

Vodoravno: 1. prepojen z vodo; 5. pri peki ga uporabljajo; 8. drugo ime za Janeza; 9. kralj višin med živalmi; 10. spada nekemu redu, meniški; 12. kratica za jugo-zahodno; 14. osebni zaimsek; 15. "nesrečna številka"; 16. eno časovnih meril; 17. števnik; 18. drugo ime za cvetlico; 19. v cerkev vabi, če ga imajo; 21. umikanje iz strahu; 22. umetnost (v angl.); 23. gozdič; 24. kratica za severo-zahodno; 26. veznik; 27. pogosto moško ime; 29. del v vrsti enakih delov; 31. žensko ime; 32. angleška beseda za dvorišče, ograjen prostor; 33. vprašalni zaimsek.

Navpično: 1. Ime Fric (Friderik) v slovenskem prevodu; 2. samcu gotove domače živali pravimo tako; 3. velika lesena posoda; 4. nerazdeljen, enako misleč; 5. v sorodstvo nas veže; 6. zna, razume; 7. priimek duhovnika v tesni zvezi s triglavskim vrhom; 9. osebni zaimsek; 11. gredice ima; 13. ve; 16. domača žival (v angl.); 17. steza; 18. žensko ime, ki pomeni kraljico v latinščini; 19. lep, čeden; 20. preprosta priprava za shranjevanje ali prenašanje preko rame; 21. vrsta iglastega drevja; 23. rastlina, ki jo gojimo zaradi vlaken in semena; 24. slovenska reka; 25. vedi! zapomni si!; 27. proizvod gotove žuželke; 28. odmev; 30. kratica za lastnoročno.

Rešitev pošljite do 7. maja na uredništvo!

Melbournskim rojakom je na uslugo

ZOBNI TEHNIK — DENTAL TECHNICIAN
LUBI PIRNAT
18 WRIDGWAY AVE., BURWOOD, Vic.
Telefon: 288 4159

Izdelava umetnega zobovja in vsa popravila.
Full denture service and repairs.

TUDI SKOZI STISNjene ZOBE SE DA ZBIJATI ŠALE . . .

(Temu se smejejo v Sloveniji — pa se dajmo še mi!)

+ **TURKI IN TURŠKA KAVA:** Ko so k nam prihajali Turki, so ljudje bežali za utrjeno obzidje. Ko sedaj pride turška kava, ljudje bežijo v trgovine. Razlika je pa vendar: Turki so prihajali pogosteje kot sedaj tufška kava . . .

+ **Eden najnovejših slovenskih celovečernih filmov se imenuje "Pustota".** Res: kjer so ga predvajali, je pustil dvorane puste in prazne. (Op. ur.: Glavo stavim, da ga bo plačani zbiratelj filmov za Channel O/28 gotovo izbral tudi za avstralske gledalce, če ga že nill)

+ **Škripanje državnega aparata ni mogoče prikriti z igranjem državne himne.**

+ **Napake malih stanejo manj, samo plačati jih je treba dražje.**

+ **Kaj se razburjate, če je kava draga! Pomirite se s kamelicami, ki so še dražje!**

+ **Kot patrioti smo lahko zadovoljni: imamo eno najdražjih držav na svetu.**

+ **Tudi lačen človek je lahko vsega sit.**

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK

Vam z veseljem nudi

"FRANK'S AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST,
N.S.W., 2165
Telefon: 72 1583

SI Z NAROČNINO MORDA V ZAOSTANKU?

POTUJETE V RIM? — DOBRODOŠLI!

Hotel Bled

II. kat,

Via S. Croce in Gerusalemme, 40
00185 ROMA (ITALY).

Tel.: (06) 772 102 in (06) 757 9941

Sobe s kopalnico, radioaparatom, klimatsko kotrolo.
Centralna lega. Prostor za parkiranje. Restavracija.
Slovensko osebje.

TRENUTKI MOLKA – Misli za vsak dan leta je napisal Franc Sodja CM. Knjiga je izšla v Argentini. Vešana stane 4.– dol., broširana 3.– dol.

HOJA ZA KRISTUSOM je knjižica v obliki molitvenika, ki obsega nesmrtnne spise Tomaža Kempčana. Cena lično vezani knjižici je 5.– dol.

HVALIMO GOSPODA je zbirka ljudskih cerkvenih pesmi (z notami) v obliki molitvenika. Dodane so tudi stalne mašne in druge molitve. Cena 5.– dol. Ista pesmarica v skrajšani obliki (tiskana v Avstraliji) stane 2.– dol.

KRISTJAN MOLI je naslov najnovejšega molitvenika, ki je izšel lani v Ljubljani in ima 305 strani. V belih, rdečih ali temnomodrih trdih platnicah. Cena je 5.– dol.

SHEPHERD OF THE WILDERNESS – Angleški življenjepis misijonarja Baraga v žepni izdaji. Spisal Bernard J. Lambert. Cena 2.– dol.

MEN WHO BUILT THE SNOWY – O življenju fantov, ki so gradili Snowy Mountains projekt, napisal v angleščini Ivan Kobal. Cena 8.– dol.

THE ORCHARD – Dore Sluga, povojni emigrant, v angleščini opisuje doživljanje vojne in revolucije v Sloveniji ter povojno begunsko pot mladega fanta v svet. Vredno branje tu rojenim slovenskega rodu. – Cena 6.– dol.

SLOVENIA LAND OF MY JOY AND MY SORROW – Vlado Kozina, slovenski duhovnik v ZDA, v angleščini živo opisuje, kako je kot mlad študent – bogoslovec doživljal grozote revolucije v Sloveniji. – Cena 9.– dol.

THE GLIMMER OF HOPE (Svit upanja) – Izšla je v angleškem jeziku v samozaložbi pisca Jožeta Komidarja, N. S. W. Obsega spomine na Loško dolino v času revolucije in razmišljanja o komunizmu. – Cena 6.– dol.

MOHORJEVKE 1983: CELOVŠKE 14.–, GORIŠKE pa 16.– dolarjev.

SLOVENIAN HERITAGE (Vol. 1) – Zbral in uredil dr. E. Gobetz, izdal pa Slovenian Research Center of America. V angleščini pisana knjiga o slovenskih dosežih v svetu, 642 strani večjega formata, trdo vezana. Vredno branje zlasti mlademu rodu med nami. – Cena 18.– dolarjev.

Naj omenim, da poština v ceni NI vključena!

SLOVENSKO-AVSTRALSKO DRUŠTVO CANBERRA Inc.

pozdravlja vse rojake
in bralce MISLI
s pristrčnim vabilom:
**KADAR SE MUDITE
V CANBERRI,
OBIŠČITE NAS!**

Vsem rojakom in njih prijateljem sporočamo: naš DOM, poznan pod imenom TRIGLAV, na Irving Street, PHILLIP (CANBERRA), A.C.T., je odprt gostom vsak dan (vključno sobot, nedelj in praznikov, razen velikega petka in večera božične vigilije) od 11.45 a.m. do 11.45 ure p.m.

Nuđimo številne slovenske pijače, naša kuhinja pa servira okusno domače pripravljeno hrano vsak dan od petih popoldan do desetih zvečer, na nedelje in praznike pa že od dvanajste ure dalje.

Tudi Vam bo pri nas vselej kdo na razpolago za razne informacije o Canberri in okolici.

KADAR SE MUDITE V CANBERRI: DOBRODOSLI V SLOVENSKEM DOMU!

Naša telefonska številka: (062) 82 1083.

VAŠA DOMAČA
TURISTIČNA
AGENCIJA

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road,
EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666

(vse ure)

*Vabimo Vas, da obiščete našo pisarno, ki ima lastni prostor za parkiranje
Pokličite nas in ako Vam je ugodnejše, PRIDEMO TUDI NA VAŠ DOM.*

Z nasveti pri načrtovanju in pri urejevanju Vašega potovanja po Avstraliji ali preko morja
(pri nabavi potnih listov, viz, raznih drugih dokumentov, finančnega posojila,
zavarovanja, fotografij za potne liste . . .)

VAM JE NA USLUGO

ERIC IVAN GREGORICH

DONVALE TRAVEL

1042—1044 Doncaster Road, EAST DONCASTER, Victoria 3109

Telefon: 842 5666 (vse ure!)

Ime GREGORICH je med viktorijskimi rojaki že od leta 1952 dobro poznano
in na uslugo vsem, ki se odpravljajo na potovanje.

PARI, KI NAČRTUJETE POROČNO POTOVANJE, STOPITE V ZVEZO Z NAMI!
UREJAMO TUDI POTOVANJA PO AVSTRALIJI, V NOVO ZELANDIJO,
BALI, SINGAPUR, HONGKONG,
ZDRUŽENE DRŽAVE AMERIŠKE, KANADO
TER SEVEDA KAMOR KOLI V EVROPO IN NA VSE STRANI SVETA.

Ne pozabite ime ERIC IVAN GREGORICH!

Priporočamo se in Vas ne bomo razočarali!